

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník V / Číslo 8

rozšířené číslo

Říjen 2000

Bud'te svatými třetího tisíciletí. Nebojte se přijmout odpovědnost za církev, vždyť vy jste její budoucnost.

Jan Pavel II. na XV. světovém setkání mládeže

Z OBSAHU:

Tříkrálová sbírka
STRANA 2

Den církevního
školství
STRANA 4

Zúčastněte se!
Připravované akce
STRANA 6-7

XV. světové setkání
mládeže
STRANA 10

Odešli na věčnost
STRANA 14

Farnost a město
STRANA 17

Bible pro Egypt
STRANA 20

www.qwert.cz/zdislava

Letošní zimu bude i v naší diecézi prostřednictvím farních a oblastních charit probíhat Tříkrálová sbírka. Jedná se o celorepublikovou akci, ke které byla charita pověřena Českou biskupskou konferencí. Účelem

touto snahou napomáhat k pozitivnímu myšlení a formování veřejného mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících.

Sbírka bude probíhat dvojím způsobem, a to příspěvky do kasiček, se kterými budou oslovovat veřejnost Tři králové —

Tříkrálová sbírka 2001

sbírky je pomoc rodinám v nouzi u nás i v zahraničí, podpora charitního díla a obrácení pozornosti na sociální citění veřejnosti a pomoc bližnímu.

koledníci, nebo složenkami s příspěvky na konto Charity. Sbírka bude organizována na úrovni farních a oblastních charit, do sbírky se mohou zapojit

Touto akcí se také obnovuje tradice, která přináší radost i zvěst evangelia.

Několik dní před Slavností Zjevení Páně, Tři králů, v den slavnosti, případně i několik dní poté (tj. asi od 4. do 7. ledna 2001) se začnou objevovat v jednotlivých obcích a ve městech skupinky tří králů s koledou a přitom budou vybírat na předem stanovené charitní účely. Budou chodit po ulicích, navštěvovat domácnosti, úřady... Každá skupinka koledníků bude mít vedoucího staršího 18ti let, který bude dohlížet na pokladničku. Pokladničky budou zapečetěny za účasti obecního nebo městského úřadu v místě, kde se sbírka provádí.

Tříkrálovou sbírku se dařilo organizovat ojedinele v některých farnostech, ale plošně se uskutečnila poprvé v r. 2000 v olomoucké arcidiecézi. Její výsledek byl nad očekávání bohatý, a tak bude možné zkušenosti z této akce použít pro celou ČR. Ve společnosti se může

i farní úřady, pokud v místě není charita a chtějí se na sbírce podílet. Farní charity si určí asistenta sbírky, který má za úkol vyhledat vedoucí skupinek (starší 18ti let z řad skautů, ministrantů, rodičů koledníků, zaměstnanců a dobrovolníků charity, studentů aj.) a koledníky. Vedoucí skupinek budou vytvářet skupiny koledníků, připraví je na koledování a budou je provázet. Oblečení mohou být různě dle fantazie, v kostýmech i v civilu. Budou vybaveni průkazkou, která je bude opravňovat k výběru peněz a zároveň se s ní mohou na požádání prokázat.

Připravuje se spolupráce s městskými a obecními úřady. Informována bude i policie z důvodů prevence, pokud by se stala jakákoliv nepříjemnost.

Bližší informace Vám poskytne na tel. 0416/731 452 nebo 0604/424 103
Blanka Bulová — koordinátor Tříkrálové sbírky.

Vážení čtenáři

Až po dlouhé době vychází náš časopis. Mrzí nás, že většínu informací přinášíme „ex post“. V tomto rozšířeném čísle na uplynulé září a říjen najdete ohlednutí za celým létem milostivého roku. Jsou zde zprávy radostné, jako například celosvětové setkání mládeže v Římě, i bolestné.

Rád bych vás, milí čtenáři, seznámil s důležitou změnou ve vydávání tohoto časopisu. Jak jsem již naznačil v některém z jarních čísel, dvakrát zdražené poštovné za poslední rok a další připravované od ledna 2001 nutí změnit politiku financování. Předplatné časopisu již nemůže zahrnovat i poštovné. Díky němu totiž časopis již dlouhý čas prodělává. V roce 1995–1997 byla cena 125 Kč za číslo a rok tak dostačující, že do této částky se vešlo nejen vydání 11 čísel ročně, ale ještě se vytvořil určitý rezervní fond na případné mimořádné výdaje (opravy počítačů, nákup pomůcek — např. fotoaparátu) S postupným snižováním nákladu — tedy úbytkem čtenářů — a s postupným nárůstem ceny poštovného se však časopis dostal do situace, kdy nejenže nemá žádné nutné rezervy, ale

ještě je ztrátový. Proto počínaje předplatným na další rok váš příspěvek na časopis sice zůstane stále jen 125 Kč za 11 čísel, ale bude připočítáno skutečné poštovné. Příspěvek („cena“) zahrnuje výrobu časopisu — přepis a úpravu příspěvků, sazbu, tisk, distribuci, balné a administrativu.

Jelikož náš časopis není výdělečnou záležitostí, nýbrž spíše pastoračním produktem Farnosti ve Smržovce, nelze hovořit o ceně časopisu ve vlastním smyslu. Pod pojmem cena se totiž běžně rozumí nejen náklady na výrobu ale také zdaňovaný zisk. Pro přesnost tedy nebudeme dále užívat slovo „cena“ ani „předplatné“, nýbrž chápeme váš dar jako příspěvek na náklady, které jsem výše uvedl. Příspěvky zasílejte přímo z vašeho účtu na účet časopisu, nebo na poště vyplňte složenku. Používejte vždy svůj variabilní symbol, který je uveden na adresním štítku časopisu.

Věřím, že karty jsou jasné vyloženy a těším se na další ročník našeho společného časopisu. Děkuji všem dobrovolným spolupracovníkům v redakční radě i Vám všem přispěvatelům.

P. Michal Podzimek

Zdislava — měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz
Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. Mgr. Michal Podzimek.

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce — příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001
125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník V., číslo 8

Datum vydání: 15. 10. 2000. Uzávěrka příštího čísla: 26. 10. 2000

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p.
OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18. 12. 1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v říjnu a listopadu

Narozeniny

1. 10. SEGEŤA František — 70 let
7. 10. FEXA Jan — 56 let
7. 10. OBR Kamil, jáhen — 29 let
9. 10. BÁRTEK Bohuslav — 40 let
11. 10. ŠIMON Josef — 77 let
13. 10. BRTVA Miroslav SJ — 72 let
13. 10. TICHÝ Pavel SDB — 33 let
14. 10. JANČÍK Pavel — 55 let
15. 10. BORUCKI Jaroslav MS — 32 let
16. 10. LÍZNER Jaroslav — 45 let
17. 10. KUBA Tomáš — 43 let
20. 10. SCHMIDT Vladimír — 26 let
2. 11. HLADKÝ Antonín SDB — 74 let
3. 11. JIRÁSEK František — 54 let
4. 11. KOUSAL Karel — 81 let
4. 11. THEBES Jindřich Bernhard O.Cist. — 72 let
4. 11. ZEDNÍČEK Miroslav — 69 let
4. 11. PASEKA Leopold — 41 let
5. 11. AUDY Antonín — 58 let
6. 11. HORÁK Werner — 56 let
8. 11. KOUKL Josef Mons. — 74 let
8. 11. HLOUCH Václav — 67 let
14. 11. KUBÍČEK Petr — 38 let
17. 11. ČUŘÍK Jaroslav SDB — 79 let
18. 11. PREY Rudolf — 61 let
18. 11. NÁDVORNÍK Ladislav SDB — 38 let
23. 11. SLUKA Vladimír — 75 let

Svěcení

1. 10. HRUBÝ Jan, jáhen — 6 let
7. 10. JŮZA Vít — 5 let
19. 10. VOLESKÝ Jiří — 9 let
21. 10. GENRT Pavel Tomáš OFM — 32 let
26. 10. KUBA Petr, jáhen — 4 let
29. 10. BORUCKI Jaroslav MS — 6 let
29. 10. HORNÍČEK Jan, jáhen — 6 let
3. 11. KOŠMÍDEK Antoni — 4 let
4. 11. POSPÍŠIL František SDB — 38 let
9. 11. RABAN Miloš — 15 let

JDI, PRODEJ, ROZDEJ!

Měsíc říjen začal památkou dvou velmi populárních světců: Terezie z Lisieux a Františka z Assisi. Čím tito dva světci přitahují, čím nás na přelomu dvou tisíciletí mohou oslovit?

Občas se setkám s tímto či podobným oslovením: „Jo, vy jste františkáni? Aha, to jsou ti, co mají chudobu!“ Nemám takové zjednodušování rád, i když chápu, že lidé si nás musejí označit podle něčeho vnějšího. Jenže je to natolik nepřesné, jako kdyby říkali: „Olympionik? Aha, to je ten, co celý den trénuje!“ Což je pravda, ale ne to hlavní.

Chudoba totiž není žádná pozitivní hodnota — spíše antihodnota. Proč je tedy u sv. Františka a u františkánů něčím tak výrazným? Víme, že Ježíš boháčům říká svá „běda!“ — avšak nechal se pozvat na hostinu k těm, kteří byli ochotni se rozdělit. Vyslovil své „Blahoslavení, vy chudí!“ (Lk 6, 20) těm, kteří zapomněli i na jídlo na cestu, jen aby ho slyšeli — ale církev připomněla v redakci Matoušova evangelia, že se to netýká všech, ale jen těch, kteří jsou „chudí v duchu“ (Mt 5, 3). Chudí i v nadbytku, protože rozdávají. Ostatně, to měl Ježíš na mysli, když mluvil o hřivnách svěřených jednotlivým lidem, a káral ne toho, který dostal nejvíce a vydělal nejvíce, ale toho, jenž dostal jen jednu hřivnu, a neudělal s ní vůbec nic (Mt 25, 14–30).

V uplynulých dnech nám byly bližší světové problémy chudoby jednáním světového finančního fóra v Praze. Mimo jiné šlo o vyrovnávání rozdílů mezi bohatými a chudými zeměmi a národy. „Ať se bohatí rozdělí s chudými!“ slyšíme často. Jenže kolik už bohaté národy rozdaly těm chudým — některé z nich to dokáží využít, aby se samy staly bohatými (příklad: zničené Německo po válce) — jiné jsou bezdennou studnou pro zahraniční pomoc, a spíše jsou stále chudší. Ostatně, to platí nejen o celých národech.

Řešení intuitivně vycítil sv. František, když stanovil jako základ: „Řehole Menších bratří je: zachovat evangelium životem v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě.“ V klasických třech „evangelijních“ radách, které představují zřikání se vnějšího světa chudobou, zřikání se svých tělesných darů životem bez manželství, zřikání se vlastní vůle poslušností — zpřesňuje chudobu jako nepřivlastňování: všechno co mám je Boží dar, a mám ho nejen pro sebe, ale i pro své bratry a sestry. Ve Františkově životopise je to vyjádřené příběhem, který říká bratrovi: „Musíme této chudé vdově vrátit plášť, který nám půjčila,“ a dal jí svůj plášť. Všechno, co máme, je Boží dar: můžeme jej použít, pokud ho někdo nepotřebuje více než my.

Ještě jinak: Ve Františkově chápání CHUDOBA znamená SVOBODA. Majetek, vlastnictví, „věci“ spoutávají, brání člověku, aby uskutečňoval to lepší, duchovní. Evangelium to vyjadřuje příběhem o bohatém mladíkovi (Mt 19, 16–24), který se ptal Ježíše, co má dělat, aby dosáhl věčného života, když plnil přikázání, ale jaksi mu to nestačilo. Tu ho Ježíš bere za slovo, a říká mu: „Chceš-li být dokonalý, JDI, PRODEJ svůj majetek a ROZDEJ chudým...“ To však on nedokázal, „protože měl velký majetek“...

JDI: nezůstaň stát, nespokoj se s tím, čeho jsi dosáhl, ještě je před tebou pořádný kus cesty do věčného života. PRODEJ: to, co máš, není tvoje, Bůh ti to půjčil, nepokládej to za svoje. ROZDEJ: rozděl se s tím, komu chybí, protože jen tak se druhý rozdělí s tebou, ani ty nemáš všechno.

Sv. František nazval svoje společenství řádem Menších bratří. Bratří: to znamená, tvoříme společenství, jsme si rovni, co má jeden, patří i druhému. A menší: ne malí, ale menší: máme se s druhými dělit o to, co máme navíc (a vždy každý má něco, co by druhý více potřeboval), nikdy s tím nejsme hotovi, dokud tak jako František 3. října 1226 ležící nazí na zemi nevrátíme Bohu i to poslední — svou duši.

To je odkaz svatého Františka: bratřím, sestrám, všem, každému člověku, protože my všichni jsme děti jednoho Otce v nebi a bratři jeho syna Ježíše Krista, ne poutem těla a krve, ale Duchu Páně, kterému stále máme dávat místo, aby v nás svatě působil.

menší bratr Radim Jáchym OFM

Den církevního školství

Před nějakým časem přišla Česká biskupská konference s nápadem vyhlásit 16. září, tedy den, kdy slavíme památku sv. Ludmily, jako Den modliteb za církevní školství. Otec biskup Josef Koukl se rozhodl, že litoměřická diecéze oslaví tento den důstojně, a tak pověřil Biskupské gymnázium v Bohosudově (BGB) organizací oslav, na které byly pozvány všechny církevní školy naší diecéze.

Ty byly zahájeny (pomíne-li krátké hudební vystoupení žáků ZUŠ) pontifikální mší svatou, kterou sloužil právě otec biskup. Spolu s ním ji koncelebrovalo ještě dalších sedm kněží. Otec biskup ve svém kázání vysvětlil, proč byl stanoven Den církevního školství

Po krátkém váhavém úvodu se debata rozeběhla na plně obrátky a bývalí i současní studenti tak spolu diskutovali o otázkách církevních gymnázií, úrovni vzdělání, přijímacích zkoušek, státních maturit, placení školného na vysokých školách a mnohých jiných. Po-

právě na svátek sv. Ludmily: ona je v podstatě první křesťanskou vychovatelkou v našem národě. Jak zdůraznil, nebýt jí a její práce, nebylo by zřejmě ani svatého Václava.

Po mši svaté se program rozdělil do dvou míst. Mladší účastníci setkání se vydali na hřiště, kde pro ně připravila Základní škola při BGB sportovně-herní dopoledne. Ostatní zájemci se mohli zúčastnit velice zajímavé debaty — setkání u kulatého stolu s vysokoškolskými pedagogy z Karlovy univerzity. Jak uvedl jeden z hostů, znovuobnovovatel biskupského gymnázia, P. Josef Cukr, všichni přítomní vysokoškolské pedagogy jsou absolventy tohoto ústavu.

selství celé diskuse bychom mohli shrnout do slov jednoho z účastníků: „Učte se jazyky, co nejvíce a co nejdále cestuje a snažte se vstřebat tři pilíře, na kterých stojí naše civilizace — antickou, židovskou a křesťanskou kulturu. Pak teprve poznáte sami sebe.“

Program pokračoval po „obědové přestávce“ kytarovým recitálem křesťanského zpěváka Petra Maria Lutky, který byl přesunut, kvůli nadměrnému hluku způsobenému rockovým koncertem na náměstí, z basiliky do kaple gymnázia. Zúčastnilo se ho asi čtyřicet zájemců, kteří se při refrénech ke zpěvákovi přidávali a nakonec ho zahrnuli bouřlivým potleskem.

Na kytarový recitál navazovalo vyprávění P. Josefa Cukra SI o znovuobnovení biskupského gymnázia po roce 1989 a představení divadla Petrklíč z Prahy, které uvedlo Renčovu Popelku Nazaretskou. Souběžně s tímto programem pak probíhalo sportovní klání pro starší žáky základních škol. Ti měli možnost utkat se ve třech disciplínách: ve fotbale, nohejbalu a florbalu. Poslední akcí ko-

nanou v rámci Dne církevního školství byl Country bál, na kterém zahrála kapela Noví farmáři z Jablonce nad Nisou.

Den církevního školství v Bohosudově zcela jistě naplnil očekávání všech zúčastněných, a tak nezbyvá, než se těšit na příští rok, kdy bude organizační štafeta předána buď Biskupskému gymnáziu ve Varnsdorfu, nebo Základní katolické škole v Jablonci n. N.

Několik otázek pro P. Rudolfa Repku, hlavního koordinátora celé akce

Otče, setkání církevních škol naší diecéze mělo, myslím, u všech, kteří se ho zúčastnili, značný úspěch. Můžete nám říct, co tomu všemu předcházelo, jak dlouho jste připravovali program?

Vše je práce asi třiceti až pětaticeti dobrovolníků z řad studentů, profesorů gymnázia, ale i rodičů. Přípravám jsme věnovali asi tři týdny.

Pouhé tři týdny?

Ano. Hospodin se postaral. Nikdo z nás neměl s něčím podobným žádné zkušenosti — a to ze dvou důvodů. Za prvé, my sami jsme nikdy žádné takhle veliké setkání neorganizovali, a za druhé, je to akce svého druhu první u nás v republice. A přesto se nevyklytly žádné větší problémy nebo nesnáze. Nakonec, výsledek vidíte sám — bývalí absolventi školy odcházejí s úsměvem.

Ale do organizace nebyly zapojeny pouze obě bohosudovské církevní školy?

Ano, to je potřeba zdůraznit. Každý přišel s něčím. Liturgii a liturgický zpěv zajišťoval litoměřický konvikt, jablonecká Základní katolická škola uspořádala taneční a pěvecké vystoupení a Biskupské gymnázium z Varnsdorfu se nám pochlubilo se svým pěveckým sborem.

Máte již nyní informace o tom, kolik lidí se setkání zúčastnilo?

Přesné číslo vám dát nemohu, ale obědů bylo vydáno kolem 120. Kromě toho, odpoledne program pokračuje, takže počet účastníků bude zcela jistě vyšší.

Děkuji za rozhovor.

*Ptal se a zprávu napsal
Jakub Kříž, Jablonec n.N.*

Českolipská Loreta

V České Lípě proběhlo ve čtvrtek 28. září 2000 otevření restaurované Lorety v ambitu augustiniánského kláštera v nyníjších prostorách Okresního vlastivědného muzea. Kaple se otevřela prozatímně; s vysvěcením se počítá na jaře příštího roku po úplném dokončení všech restaurátorských prací.

Milostné místo tak řečené Svaté Chýše (Santa Casa) zvané častěji Loreta, je příkladem úcty P. Marie mezi zdejšími lidmi. Českolipská Loreta uvnitř ambitu augustiniánského kláštera je jednou ze 48 napodobenin Svaté chýše v Čechách a na Moravě.

P. Maria podle tradice žila v Nazaretě, městě v Galileji, na patě hory Tabor. V nazaretském domku se jí zjevil archanděl Gabriel a zde žil Ježíš jako dítě. Po Nanebevstoupení vzkříšeného Krista dožila Panna Maria své pozemské dny v těchto místech a byla dle přesvědčení víry vzata do nebe.

V roce 1291 byl domek zázračně přenesen na křídlech andělů do Dalmácie a po třech letech opět zázračně na vrcholek hory u města Ancony do Loreta. První Čech, který popsal domek P. Marie, byl v roce 1607 Bedřich z Donína.

Českolipská Loreta patří k zjednodušeným napodobeninám svatého domku.

Vznikla v sousedství kláštera jako soukromé založení hrabětem Karlem Ferdinandem z Valdštejna a jeho manželkou rozenou Harrachovou. Základní kámen byl položen 24. 4. 1698.

Uvnitř kaple je naznačeno hrubé zdivo s uměle fragmentálními freskami ze života P. Marie. Na jižní straně je oltářní mensa a ve výši nad ní na břevně je umístěno barokní sousoší Zvěstování P. Marie z lipového dřeva, které bylo původně silně postříbřeno, ale své ozdoby bylo zbaveno státní komisí, která za napoleonských válek zabavovala předměty z drahých kovů. Širokým mřížovím je od oltáře oddělen zadní prostor, kde je ve výklenku umístěna socha P. Marie Loretánské.

Loreta byla restaurována v roce 1867 a později skromně v roce 1936. V současnosti probíhá třetí restaurátorský zásah. Placen je z finančního daru České společnosti.

Ladislav Smejkal

Bilancování a hodnocení

Náš nejsevernější a tak trochu „ospalý“ Frýdlantský výběžek opět trochu pookřál, když po dva zářijové dny hostil již po deváté mezioborový seminář a s ním asi 60 studentů a přednášejících. Ti všichni se sjeli do Hejnic, aby „bilancovali a hodnotili“, poslouchali, přemýšleli a diskutovali o tomto tématu, symbolicky zvoleném pro letošní jubilejní rok 2000.

Je sobota odpoledne, před hejnickou bazilikou zaníceně diskutují skupinky mladých lidí o otázkách hodnot, smyslu lidského snažení, pokroku, o naději do budoucna. Na chvíli tak vystřídali obvyklý obrázek polo-prázdného náměstíčka před kostelem, kde se kluci prohánějí na motorce a nebo trošku znučeně připalují jednu cigaretu od druhé. Účastníků semináře je letos poněkud méně než jiné roky, o to je ale atmosféra přívětivější. Nejsilnějším zážitkem je asi páteční diskuse mezi studenty a přednášejícími, která spontánně nabírá obrátky při večeri a utichá až za hluboké noci.

Seminář, financovaný mimo jiné i prostřednictvím fondu PHARE, se bude příští rok konat již v prostorách Mezinárodního centra duchovní obnovy v bývalém františkánském klášteře v Hejnicích, které by mělo otevřít své brány v lednu 2001. Už nyní vás všechny, studenty i nestudenty, srdečně zveme. Téma bude příhodné pro hejnické poutní místo: Genius loci.

Pokud chcete vědět o semináři více: formosa@cirkev.cz; tel. 0427/319 002; Zdislava 10/1999, str. 4

Pouť v České Kamenici

O víkendu 8.–10. září vyvrcholil týden poutních slavností v kostele Narození Panny Marie v České Kamenici. Nejprve byla v pátek sloužena vikariátní mše svatá za účasti dp. vikáře A. Baláže, dále v sobotu slavná poutní mše svatá za účasti biskupského vikáře a pana děkana z Jilemnice, kterou doprovodil Mozartovou Orgelsolomesse jilemnický chrámový sbor, a celý týden završil svou účastí J. Ex. litoměřický biskup Koukl mší svatou v neděli.

jnš

Povýšení svatého kříže

V neděli, tři dny po vlastním svátku Povýšení Svatého Kříže, se ve dvou městečkách v okolí Chomutova konaly poutě. První z nich v Údlících, v kostele, jehož presbytář je označován za nejstarší architektonickou památku celého vikariátu (byl vystavěn ve druhé polovině 13. století, tedy v době románské), se sešli lidé z širokého okolí, aby podobně jako každý rok oslavili své patrocínium.

Podobné aktivity bylo možno shlédnout i v královském městě Kadani. Tam pražský katedrální sbor doprovodil slavnou liturgii krátkou figurální mší Messe Breve od francouzského klasicistního skladatele Ch. Gounoda. Odpoledne byl při této příležitosti pořádán koncert, na němž v provedení stejného tělesa zazněla duchovní hudba starých mistrů baroka.

jnš

Poutní dům Klokoty (okres Tábor)

**vás
srdečně
zve na
poutě a
duchovní
cvičení!**

Poutní dům se nachází přímo u poutního areálu Klokoty. Správcem objektu je řád oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Poutní dům byl v posledních letech rekonstruován tak, aby co nejlépe sloužil svému účelu.

Pro skupiny zájemců je zde kapacita 40–60 osob. Pro rodiny jsou k dispozici 2 × 2 lůžkové pokoje (sprcha, WC), 4 × 1 lůžkový pokoj (společná sprcha, WC). Dále je zde dobře vybavená kuchyň pro přípravu jídel a společenské místnosti.

Stravování je možné v restauracích vzdálených do 4 km. Možnosti nákupu v blízkosti poutního domu.

Adresa:

Římskokatolická farnost
Staroklokotská 1
39003 Tábor
tel: 0361/325 84

V poutním kostele jsou bohoslužby:

v neděli 10.00 hod
v sobotu 17.00 hod
ve všední dny v 17.00 hod
Pro skupiny — po dohodě kdykoliv

„Náboženská babička“

Milí přátelé,

o prázdninách mě navštívila jedna postarší katechetka z jednoho okresního města a vyprávěla mi o dětech, které učí a s nimiž pracuje. Že pracuje dobře jsem poznal i z toho, že poslala čtyři tamní ministranty na ministrantský tábor do Sloupu v Čechách. Byl jsem však překvapen, že má i kroužek předškolních dětí, které vede k Pánu Bohu. Jedno z děvčátek, ani ne pětileté, jí říká *náboženská babička*.

Ten název se mi velice zalíbil. To dítě totiž velmi trefně vyjádřilo vzhled i činnost této milé katechetky. Při příležitosti příchodu nového školního roku bychom si měli živě uvědomit, jak mnoho takových „náboženských babiček“ po-

dokončení na straně 17

Výstava

2000 let křesťanství

se koná od 22. 10 do 19. 11. 2000
ve farním sále ve Vratislavicích nad Nisou
otevřeno denně mimo pondělí od 9 do 17 h.

Karmelitánské nakladatelství na 24 panelech představuje návštěvníkům dějiny křesťanství. Výstavu zatím viděli v Brně, Olomouci, na Velehradě a v Kostelním Vydří, v naší diecézi je tato výstava poprvé.

Bližší informace na tel. čísle 048/516 06 25
(fara Vratislavice)

Jednota Orla Chomutov
Vás zve na

PODZIMNÍ ORELSKÝ HALOVÝ FOTBALOVÝ TURNAJ O PUTOVNÍ POHÁR JEDNOTY

Pořadatel: Orel — jednota Chomutov
Datum: 11. listopadu 2000
Místo: 8. ZŠ Chomutov, Školní 1480/61
Přihlášky: nejpozději do 31. 10. 2000
na adresu:

Lukáš Tomko
Kadaňská 3687
430 03 Chomutov
tel.: 0603322416,
e-mail: lakin@volny.cz

Časový pořad:
do 9.50 – prezentace
v tělocvičně 8. ZŠ
10.00 – zahájení turnaje
17.00 – ukončení turnaje,
vyhlášení vítězů

Startovné: 50 Kč za tým

Hrací systém: v základních skupinách každý s každým, dále vyřazovací boje
utkáni 2 × 7 min dle pravidel malého fotbalu
Českomoravského fotbalového svazu
každé mužstvo má ve hře 5 hráčů, z toho jeden brankář, celkem v mužstvu neomezeně, střídání hokejovým způsobem, jeden z hráčů je kapitán
protesty pouze prostřednictvím kapitána k vedoucímu turnaje

Kurs je vhodný především pro pracovníky v diecézní pastorační mládeže a pro ty, kteří se na tuto službu připravují. Kurs proběhne ve dvouletém cyklu, každý rok ve čtyřech týdnech od roku 2000 do roku 2002.

Sekce pro mládež při České biskupské konferenci

pořádá studijně formační kurs

Kurs byl schválen na 35. plenárním zasedání ČBK biskupy české a moravské provincie. Vznikl na základě zkušeností, potřeb a reflexe posledních let naší místní a celosvětové církve. Navazuje na vzdělávání pracovníků diecézních center pro mládež a dalších zájemců, které pořádá Sekce pro mládež ČBK od roku 1994.

Nová forma přináší nabídku permanentního a systematického vzdělávání a částečně i formace v oblasti diecézní pastorační mládeže. Kurs nabízí absolventům prohloubení odbornosti a připravuje místní církvi budoucí pracovníky pro službu mládeži.

Předpoklady účasti:

- maturita
- zájem o práci s mládeží na bázi evangelia
- je vhodné doporučení biskupa, zodpovědného za DCM, duchovního správce nebo představeného

Přibližná cena kursu je 250–300 Kč (nocleh + snídaně, oběd, večeře). Každý přihlášený zaplatí zálohu 50 % z celkové ceny složenkou nebo přímo na účet č. 5304779044/2700 Bank Austria Creditanstalt Praha.

Přihlášky a bližší informace lze získat na adrese:

Sekce pro mládež ČBK
Thákurova 3
160 00 Praha 6 Dejvice
tel: 02/20181753(739)
fax: 02/20181200(431)
e-mail: mladez@cirkev.cz

Co nejsrdečněji zveme k účasti na slavné pontifikální mši svaté, která bude v rámci kněžského dne sloužena v naší svatoštěpánské katedrále

v úterý 24. října v 10 hod

Při mši svaté bude čten papežský dokument, vyhlašující svatou Zdislavu z Lemberka hlavní patronkou litoměřické diecéze

Po mši svaté budou její ostatky přeneseny a intronisovány na katedrálním bočním oltáři národního světce sv. Jana Nepomuckého. Zde také naši novou patronku uctíme společnými litaniami.

Slavnost ukončíme děkovným chvalozpěvem Te Deum.

*ThDr. Josef Koukl, biskup litoměřický
Mons. Milan Bezděk, dómský farář*

Přijďte na

X X I I .

diecézní

setkání

mládeže

**„Budte svatými třetího tisíciletí“
(Jan Pavel II.)**

Kdy: 20.–22. října 2000

**Kde: v Bohosudově
velká tělocvična ZŠ**

Výběr z programu:

Pátek: floorball, výuka židovských tanců, divadýlko z Trmic, netradiční křížová cesta

Sobota — dopoledne: přísliben příjezd svatého otce v papamobilu, ohlédnutí za XV. světovým setkáním mládeže v Římě, katecheze na téma: „Na cestě ke svatosti...“, diskuse s manžely Imlaufovými na téma: „Jak jít spolu po cestě ke svatosti...“

Sobota — odpoledne: mše svatá celebrovaná naším otcem biskupem, divadelní hra o prvních křesťanech „Císařův mim“ (div. společnost Křáp z Ústí nad Labem)

Sobota — večer: promítání videofilmu o XV. světovém setkání mládeže v Římě a na závěr **PŘEKVAPENÍ**

Neděle: slavnostní mše svatá

Začátek programu: pátek — 18 hodin

Zakončení: neděle — po mši svaté

Bližší informace získáte na Diecézním centru mládeže, Dómské nám. 10, 412 01 Litoměřice, tel.: 0416/734423, 731449 nebo 0603/452001 (Daniela Nešporová z DCM).

Daniela Nešporová vystřídala ve funkci vedoucího Diecézního centra mládeže Vládu Nováka, který nastoupil do teologického konviktu v Litoměřicích. Oběma přeje-me na jejich novém místě požehnané působení.

**Salesiánské
středisko
mládeže
Teplice**

**Chceš smysluplně
strávit civilku?**

Přijď k nám!

Pro práci s dětmi v Salesiánském klubu mládeže v sídlišti Prosetice hledáme právě tebe.

Požadavky: kladný vztah k dětem a mládeži, tvořivý přístup, samostatnost

Informace:

P. Ladislav Nádvorník
Salesiánské středisko mládeže
Zámecké nám. 71/9
415 01 Teplice

tel: 0417/47212,23 105

0603/ 84 54 60

e-mail: skm@tep.cesnet.cz

sasm@teplice-city.cz

**Pozvání na
dušičkovou pouť**

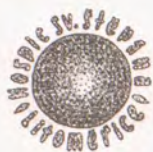
Modlitby za duše v očistci jsou Panně Marii milé. Již na podzim roku 1849 vyzývala ve Mcelích, 9 let před svým zjevením v Lurdech, zdejší malá děvčátka ke konání pravidelných modliteb za trpící duše v očistci.

Dne 1. listopadu 2000 uplyne 50 let ode dne, kdy Svätý Otec Pius XII. vyhlásil článkem víry, že po skončení života „byla Neposkvrněná Matka Boží vzata s tělem i duší do nebeské slávy“ t.j. pravdu o Nanebevzetí Panny Marie. Protože nebe je naším společným cílem a touhou duší v očistci, chceme k uctění Panny Marie a na oslavu výročí tohoto mariánského dogmatu a pro dobro duší v očistci konat dušičkovou pouť do Mcel a to v sobotu dne 4. listopadu 2000 a tak poslechnout volání Panny Marie po solidaritě s trpícími údy církve. Mše svatá bude v 10.00 ve farním kostele a v 11.00 tamtéž Mariánská pobožnost.

Pouť do Mcel je možno uskutečnit jako obvykle za použití vlakového spojení do Nymburka, kde bude u hlavního nádraží přistaven v 8.30 hod. poutní autobus, který nás odveze do Mcel, po skončení bohoslužeb potom zase zpět do Nymburka a odtud veřejnou dopravou domů.

Těšíme se na chvíle s Pannou Marií

V. Šleichová, Litoměřice

Stáž v Londýně

Ráda bych se s Vámi podělila o pár zážitků z mé stáže v Londýnském hospici Sv. Kryštofa. Je to vůbec první moderní hospic na světě a založila ho v roce 1969 paní Cecily Saunders, se kterou jsem také měla možnost se setkat.

Hospicová péče je v Británii velmi rozvíjená. Angličané mají přes 200 hospiců lůžkových a kolem 260 hospiců, které poskytují domácí péči. Hospic svatého Kryštofa je nejen nejstarší, ale také největší v Británii. Má 56 lůžek, denní jednotku pro zhruba 50 nemocných a velmi rozsáhlou domácí péči. Musím však konstatovat, že ošetrovatelská péče (ač je ve službě 9 sester na 18

V rámci mých jazykových schopností jsme pohovořily o lékařských možnostech v paliativní péči, ale i o duchovní stránce naší práce. Ona sama je lékařkou, ale mimo to také vystudovala teologii. Poprvé jsem od ní slyšela pojem spirituální bolest. Tvrdí, že lidé v dnešní sekulární společnosti mají spoustu duchovních potřeb, ale neuvědomují si je. Lidé mají otázky ohledně vlastní identi-

Takto vypadal litoměřický hospic sv. Štěpána v srpnu letošního roku. Věž v pozadí patří pochopitelně katedrále stejného jména

pacientů) není lepší než v českých hospicích. V hospici v Červeném Kostelci je zvykem, že se sestřičky starají nejen o tělesné potřeby pacienta, ale i o potřeby duševní a duchovní a o rodinu nemocného. Velmi mne překvapilo, že v Londýně tomu tak není. Ve Svatém Kryštofu byly zaměstnány dvě anglikánské farářky a jeden katolický kněz. Duchovní ostatních vyznání tam docházeli na přání nemocných nebo jejich příbuzných, ale nikdo z ošetrojícího personálu se nesnažil odhalit spirituální potřeby nemocných. Mají tam velmi vysokou fluktuaci personálu, sestry odcházejí po dvou letech i dříve. Mám dojem, že je to způsobeno právě tím, že jsou ochuzeny o radost z duchovních pokroků svých pacientů.

Velmi podnětné bylo pro mne setkání s paní Cecily, zakladatelkou a čestnou ředitelkou tohoto hospice. Ač dáma již jedenaosmdesátiletá, stále je velmi činná a poskytuje rady a rozhovory, účastní se i setkání pozůstalých a každodenních modliteb za nemocné a jejich rodiny v místní kapli.

ty — odkud přišli a kam směřují, a bolí je zdánlivá nesmyslnost vlastní nemoci. Ne vždy jsou tyto otázky náboženské, ale právě upřímnost a otevřenost, nabídnutí pohovoru o duchovních věcech může zbourat přehradu a pomoci nemocnému poznat vlastní bolest a najít řešení.

Co nám v Čechách zatím opravdu chybí i mezi lékaři je pochopení pro paliativní (úlevnou) medicínu jako lékařský obor. V Anglii jsou hospicovní lékaři většinou zaměstnání na půl úvazku v hospici a na půl ve velké nemocnici jako členové paliativních týmů. Mají tak přístup k nejnovějším trendům v léčbě všech příznaků pokročilých onemocnění a zároveň mohou nemocnému včas doporučit hospicovou péči.

Jsem opravdu ráda, že jsem mohla vidět hospicovou péči v její kolébce, jsem ale také ráda, že české hospice, ač teprve v plenkách, se nemusejí stydět za péči, kterou poskytují a že pro naše nemocné možná děláme i víc než je ve světě standardem.

Monika Smolková

Ručně psaná Bible v Mladé Boleslavi

O připravovaném projektu České biblické společnosti jsme byli informováni rozhlasem v únoru letošního roku, a počátkem dubna se naše farní společenství také rozhodlo připojit se k němu.

Po obdržení přihlášky a prvních pěti listů knihy Ezechiel jsme si uvědomili, že tento projekt bude nejlépe již od počátku realizovat ekumenicky. Obejít křesťanské církve v našem městě nebylo složité a dohoda byla rychlá. Organizaci vzala na sebe katolická farnost a akce se zúčastnilo všech pět křesťanských církví – ČRK, CČBE, JB, CČSH a CASD, které tak chtějí současně projevit i svoji touhu po jednotě Církve Kristovy.

Současně jsme také navrhli provést společné zahájení opisování 3. května v našem hlavním kostele Panny Marie Nanebevzaté. K náplni programu přispěli i představitelé jednotlivých církví. Po úvodní modlitbě byli přítomní seznámeni s celým projektem ČBS, následovaly prosby za zdárný průběh i ukončení celé akce, krátký výklad o významu Bible a v závěru byly poskytnuty přítomným pisatelům informace o průběhu opisování. Bylo dohodnuto, že každá církev bude opisování i dobrovolnou sbírkou na stavbu Domu Bible provádět samostatně.

Chtěli jsme rovněž splnit i první bod této celostátní akce, to je vzbudit širší zájem o Bibli, její obsah a zvěst. Proto byl požádán prof. PhDr. Karel Herčík z boleslavského gymnázia o pozvání studentů, kteří by se chtěli k opisování Bible připojit. Zúčastnilo se celkem 22 studentů ze dvou předmaturitních tříd, takže v průběhu opisování ve vyčleněné třídě bylo současně možno podat i dostatek základních informací nejen o Bibli samé, ale i o vlivu křesťanství na historický vývoj českého národa. Všichni studenti dostali v upomínku na tuto událost knižní záložku s označením jimi psaného verše a data zápisu.

Celkem bylo i se studenty zapsáno v naší farnosti 98 pisatelů a při sbírce prováděné na výstavbu Domu Bible jsme získali 2 971 Kč.

Celkem bylo popsáno 17 listů ručně psané Bible, pět archů zabrala jména a adresy pisatelů.

Vratislavice nad Nisou mají nový farní sál

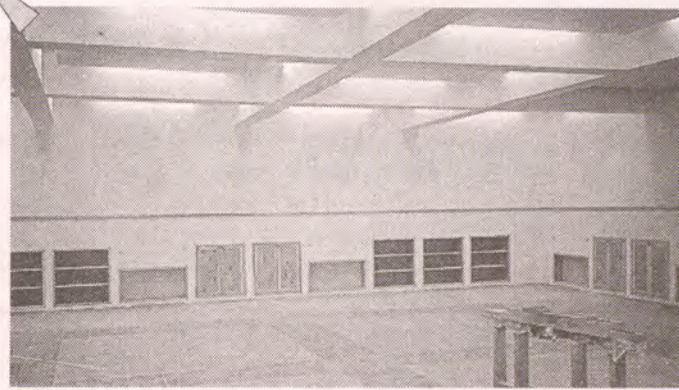

Ve čtvrtek na slavnost svatého Václava požehnal sídelní biskup ThDr. Josef Koukl nový farní sál vratislavické farnosti.

Před samotným požehnáním farního sálu sloužil otec biskup Josef slavnostní mši svatou ve farním kostele ke cti svatého Václava, kde poukázal na jeho statečnost a vyzval nás věřící, abychom byli stateční i my všichni. Po slavnostní mši svaté se lid Boží s otcem biskupem odebral do farního sálu, který byl potom slavnostně požehnan.

Ve Vratislavicích působí již deset let stálý jáhen Václav Vaněk, který právě s myšlenkou farního společenského sálu přišel.

Poprosil jsem ho o krátký rozhovor:

„Když jsme začali přemýšlet, zda ano nebo ne, byly tu dvě možnosti: Víceúčelový sál, kde by bylo možné sloužit i bohoslužby, a nebo kapli se samostatným společenským sálem. Nakonec zvítězila varianta kaple a samostatného společenského sálu.“

Kdy se začalo?

Se stavbou se začalo na jaře 1998. Autorem projektu je architekt Pavel Vaněček z Církve bratrské a tak to je tak trochu i ekumenická stavba. Samotnou realizaci stavby provedla stavební firma pana Vratislava Cvejna a nemohu opomenout chlapce z naší farnosti, kteří zde byli na civilní službě, a tak zde pomáhali.

Jaké by mělo být využití?

Farní sál je především pro farnost, která ho využije pro různé společenské akce, karnevaly, ale i pro volný čas. Samozřejmě, že počítáme, s využitím nejen naší farností. Bylo by pěkné zde uskutečnit třeba setkání mládeže dvou vikariátů, nebo zde uspořádat nějakou výstavu. A jedna taková zde právě 22. října 2000 začne a bude to výstava s názvem 2000 LET KŘESŤANSTVÍ, která bude určena široké veřejnosti.

Chtěl byste někomu poděkovat?

Samozřejmě. Především německým organizacím Renova-bis Kirche in Not a Česko-německému fondu budoucnosti za jejich velkorysou podporu. Panu architektovi Pavlu Vaněčkovi, Vratislavu Cvejnovi, sestře Evelyně, své ženě a také všem ostatním malým i velkým dárcům i všem, kteří dílo podpořili modlitbou a pomocí.

Na závěr celá Vratislavická farnost by poděkovala poněvíc jáhnovi Václavu Vaňkovi, který je jakýmsi motorem celého farního společenství.

Michal Olekšák, Liberec

pěti církví na tomto společném úkolu probíhala v bratrském duchu a jistě nás všechny i více sblížila. Někteří z pisatelů se už těší na budoucí návštěvu v novém Domě Bible s tím, že si vyhledají text, který sami napsali.

Ing. Jaroslav Tojšl, koordinátor akce v Mladé Boleslavi

Soutěž

pokračujeme

nové zadání
výherci

Každý, kdo se zúčastnil, vyhrál. Ale zase tolik těch výherců nebylo, protože se zúčastnili pouze dva soutěžící. Ovšem výsledek jejich přemýšlení stojí za to. Vítězem se stal

Ondřej Dušánek z Nového Boru

(14 let), který nalezl 237 slov (jen kdyby psal trochu čitelněji ;-). Na druhém místě skončila **Markéta Bumbová z Děčína** (15 let) výkonem 110 slov. Gratulujeme jim a posíláme každému z nich tři knížky. Vy všichni, kteří jste o této soutěži věděli a nenapsali jste, přišli jste o čest být na stupních vítězů. Doufáme, že v dalším kole

si už příležitost ujít nenecháte. Toto další kolo začíná právě teď a odpovědi můžete posílat až do konce října.

Soutěž pro všechny bystré hlavy (tentokrát i pro dospělé):

Z písmen slova VELKORYPADLO sestavte co nejvíce českých podstatných jmen v prvním pádu jednotného čísla. Každé písmeno však smíte použít pouze jednou (jen „O“ a „L“ dvakrát). Háčky nad písmena přidávat nesmíte, ale čárky ano. Vítěze jednotlivých kategorií opět odměníme (uveďte prosíme svůj věk).

Pište na adresu redakce Zdislavy

XV. světový den mládeže v Římě

Je toho tolik, co jsme prožívali a uvědomovali si na světovém setkání mládeže v Římě. Mnohé z toho se velmi těžko balí do slov, něco z toho lze opravdu jen prožít.

dole: památník papeže Jana XXIII. v jeho rodišti
vpravo dole: planina Tor Vergata při setkání mládeže s papežem

Předprogram v Bergamu

Necelá stovka mladých litoměřické diecéze se účastnila i předprogramu v bergamské diecézi. Na severu Itálie, asi sto kilometrů od Milána, poznáváme rodiště papeže Jana XXIII., který svolal II. vatikánský koncil, mariánské poutní místo v Caravaggio, město Bergamo a místního biskupa. Intenzivněji zde zakoušíme blízkost jednoho z největších italských světců — Františka z Assisi. Písně o něm a o jeho životě v podání skvělého italského zpěváka Angela Branduardiho nás silně zasáhly. Františkovo poselství o opravdové radosti, kterou nezlomí ani bolest a utrpení, jeho hluboký pohled, který dokáže zachytit Boha a jeho lásku i v nepatrných tvorech kolem, to všechno dalo našemu putování pravou odevzdanost laskavému Bohu.

Nemohu nezmínit našeho dalšího milého průvodce bergamským programem — italského kněze dona Luccu. Ani přesně nevím, čím si nás tak získal, jediné co uměl česky bylo: „Češi za mnou!“

Náš pobyt v Bergamu končí a my jedeme dál, už na nás čeká Řím a Svatý otec. Ujišťuji se, že vůbec nic není náhodné. Jsme ubytováni ve Via Assisi.

Řím

„Pokož tobě, kdo přicházíš z Evropy..., z České republiky...“, těmito slovy nás přivítal Svatý otec druhý den, 15. srpna, na náměstí sv. Petra. Dále nám řekl: „Poutníci, kteří kráčíte po stopách apoštolů, napodobujte jejich víru. Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i na věky!“

V dalších dnech procházíme svatými branami čtyř hlavních římských bazilik. I tys tam šel. V našich srdcích a myslích jsme nesli celý národ.

Naši biskupové k nám promlouvali z tribuny Českého národního centra před bazilikou Santa Croce in Gerusalemme, před titulární bazilikou našeho kardinála Miloslava Vlka. Každý den jsme zde mohli společně slavit liturgii. V pátek 18. srpna „procházíme“ právě zde s naším Spasitelem křížovou cestu. Rozjímáme o utrpení jeho i našem. Při pohledu na vystavenou relikvii Svatého Kříže, před níž klečíme, si snad zase o trochu víc uvědomujeme, jak moc bylo za nás dáno. To byla další z velkých římských chvil.

Uprostřed živého večerního Říma tiše žasnou potomci Václavovi nad přemírou Lásky a Utrpení.

Asi taky nikdy nezapomenu na Circo Massimo — velké staré koňské závodíště. Na mši, kterou jsme zde prožili s dalšími desetitisíci mladých poutníků. Byl to zvláštní pocit. V myšlenkách odbíhám zpět, vracím se do doby prvních křesťanů, vím, že právě teď stojíme my — křesťané konce 20. století — na půdě prosáklé jejich krví. A Svatý otec o dva dny později říká: „Nejdražší přátelé, věřit v Ježíše, následovat Ježíše ve stopách Petra, Tomáše, prvních apoštolů a svědků obnáší rozhodnutí se pro něho a nezdídka i jakési nové mučednictví: mučednictví těch, kdo jsou — včera stejně jako dnes — povoláni jít proti proudu, následovat božského Mistra a jít za Beránkem, kamkoli jde.“

Tor Vergata

Blíží se chvíle dalšího setkání se Svatým otcem. Tentokrát ho budeme čekat na ohromné pláni — Tor Vergatě — patnáct

kilometrů od Říma. Ráno 20. srpna se vydáváme na cestu. Je horko, neseme si spacák, karimatku a další důležitá kila. Ne vždycky je lehké se radovat. A přeci za chvíli skoro skáčeme radostí. Z davu cizinců se k nám prodírá člověk, volá: „Češi! Češi!“ Chvilí trvá, nemůžeme uvěřit. Znovu, ještě jednou se setkáváme s naším donem Luccou. S novou energií a nadšením zvládáme poslední úsek cesty.

Rychle uteklo čekání na Svatého otce. Nyní je vigilie. Zvláštní vstupenka, kterou jsme na poslední chvíli obdrželi od našeho Vládi Novotného, zdůvodňuje, proč nyní sedíme hned pod tribunou, asi čtyřicet metrů od Svatého otce. Hledím do tváře, která je mi tak milá, blízká a drahá, v duchu stále děkuji Bohu. Ještě chvíli se mi v hlavě honí události poslední půlhodiny, ještě chvíli nechápu...

„Drazí přátelé“, říká Svatý otec, „na úsvitu tohoto třetího tisíciletí ve vás vidím ‚jitřní stráž‘ (srv. Iz 21, 11–12). Dnes jste byli svoláni sem, abyste stvrdili, že se v novém století nepropůjčíte k tomu, abyste byli nástroji násilí a destrukce, budete bránit mír i za cenu osobních obětí, kdyby to bylo nutné. Nesmíříte se se světem, ve kterém lidé umírají hladem, zůstávají analfabety, postrádají zaměstnání. Budete bránit život v každé chvíli jeho pozemské existence, budete se ze všech sil snažit o to, aby se tato země stále více stávala obyvatelnou pro všechny.“

Modlím se za to, aby v novém století tisíciletí kraloval ve vašich srdcích a v lidstvu Ježíš. Nebojte se mu svěřit. On vás povede, dá vám sílu, abyste ho denně v každé situaci následovali.“

Vigilie končí. Po ohňostroji se vracíme do našeho zeleného sektoru, uléháme na karimatku a usínáme. Brzy po procitnutí

se znovu, teď již naposledy setkáváme se Svatým otcem, společně slavíme nedělní liturgii. A co říká nyní?

„To je ta nádherná pravda, drazí přátelé: Slovo, které se stalo tělem před dvěma tisíci lety, je dnes přítomno v eucharistii. Drazí, až se vrátíte do svých zemí, postavte eucharistii do středu vašeho života, milujte ji, slavte ji, adorujte, zejména v neděli, v den Páně. Proživejte eucharistii a dosvědčujte tak Boží lásku k lidem. Prosím Pána, aby mezi vámi vzkvétala četná a svatá povolání ke kněžství. Církev má i dnes zapotřebí těch, kdo s čistým srdcem slaví eucharistickou obětí. Buďte vy sami horlivými svědky Kristovy přítomnosti na našich oltářích.“

Z Říma, z města Petrova a Pavlova, vás vroucně provází papež a říká vám slovy svaté Kateřiny Sienské: „Budete-li tím, čím máte být, zapálíte celý svět!“

Terezie Gottfriedová, Teplice

Čeští poutníci před hlavní tribunou

Mládež v Římě a česká média

Světové setkání mládeže u našich médií, respektive zpravodajských relacích českých televizních stanic, zjevně propadlo. Shromáždění dvou milionů mladých lidí z celého světa bez skandálů, excesů, potyček, drog, projevů rasové nenávisti a házení kamenů, je v dnešní době jistě velkou a zvláštní vyjímkou, nicméně — podle některých mediálních pracovníků — asi vyjímkou nezajímavou, nechtěnou a špat-

ně prodejnou. Kromě nevidaného počtu účastníků se nebylo zdánlivě čemu divit, nebylo se nad čím pozastavovat, pohoršovat, nebylo zde nic, co by slibovalo skandální odhalení. Krev netekla, tragický příběh se nekonal.

Zkušenost poslední doby nás nějakým způsobem naučila, co máme obecně od shromáždění dnešní mládeže většinou očekávat. Pro příklady pak nemusíme chodit daleko...

Shromáždění lidí za účelem demonstrace, protestu či provokace se nedá samozřejmě srovnávat se shromážděním těch, kteří přišli ve víře a kvůli víře, nikoliv něco dokázat a manifestovat, ale povzbudit sebe i druhé a navázat přátelství. Právě tato touha, toto nadšení a víra mladých lidí, byla původcem oné fascinující atmosféry vnitřního pokoje a soustředění.

Bohužel, reportér televizního zpravodajství tuto atmosféru nějak nezaznamenal a mno-

hem více jej oslovilo houkání sanitek a pohled na mladé lidi spící na zemi. A vůbec, kdo dnes při sledování televizních zpráv touží po nějakém poselství naděje, pokoje, po pohledu na tváře lidí, na nichž se skvěje spokojený úsměv? Kamera celou dobu naprosto bezvýznamně klouzala po lesklém povrchu, světlech a ozářeném podiu, místo toho, aby alespoň trošinku zachytila zář vycházející z očí těchto mladých lidí.

dokončení na straně 13

Festival duchovní hudby Česká Lípa 2000

Zahájení

Jak jsme již psali v květnovém čísle Zdislavy, byl v České Lípě zahájen 14. září 2000 koncertem souboru Schola Gregoriana Pragensis za spoluúčasti souboru Boni Pueri festival duchovní hudby.

Náplní tohoto zahajovacího koncertu, který se konal v prostorách kostela Povýšení sv. Kříže, bylo Adoratio crucis – Uctívání kříže.

Středem tohoto koncertu byl kříž, jakožto základní tajemství celého křesťanství. Repertoár, který se váže k tomuto tématu, pochází z liturgie Svatého týdne, zejména Velkého pátku a patří převážně k nejstarší vrstvě gregoriánského chorálu.

Schola Gregoriana Pragensis byla založena Davidem Ebenem v roce 1987. David Eben absolvoval na pařížské konservatoři obor „dirigování gregoriánského sboru“ a působil jako dirigent svrchu řečeného sboru. Schola Gregoriana Pragensis se intenzivně věnuje nahrávání a často koncertuje doma i v zahraničí. Jejich nahrávky na CD získaly již řadu ocenění.

Český chlapecký sbor **Boni pueri** založili v roce 1982 manželé Skopalovi, od roku 1996 jej vede samostatně Pavel Horák, varhaník je František Vaníček. V současnosti zde zpívá 250 chlapců ve věku od 5 do 25 let. Již za prvních deset let si sbor získal světový věhlas. Spoluúčinkovali s José Carresem při nastudování Bizetovy Carmen, spolupůsobili v Holandsku při uvedení Matoušových pašijí J. S. Bacha. Se Scholou Gregorianou Pragensis poprvé spolupracovali na velko-nočních koncertech r. 1997.

Záštitu nad tímto zahajovacím koncertem převzal litoměřický biskup mons. Josef Koukl.

P. Jan Chmelař, Česká Lípa

Další koncerty festivalu

24. října v 19 hodin

bazilika Všech svatých

**Filharmonie Hradec Králové
Severočeský filharmonický sbor**
Dirigent Josef Zadina

Sólisté: Jiří Bárta – violoncello, Z. Fišerová – soprán, I. Šatylovová – alt, M. Brokeš – tenor, M. Krejčík – bas

Program: Ludwig van Beethoven – Velká fuga pro smyčce op. 133
Karel Černický – Missa solemnis in D
Antonín Dvořák – Koncert pro violoncello a orchestr h mol op. 104

15. listopadu v 19 hodin

kostel Narození Panny Marie

Musica Florea — umělecký vedoucí Marek Štryncl

Program: Georg Philipp Telemann a jeho doba

5. prosince v 19 hodin

bazilika Všech svatých

Petr Eben — varhany

Marek Eben — recitace

Program: Jan Amos Komenský — Labyrint světa a ráj srdce

Eva Henychová

Zpěvačka, kytaristka a folková šansónierka Eva Henychová je zároveň skladatelkou, textařkou i interpretkou svých písní. Stala se tak v současnosti zřejmě jedinou profesionální sólově vystupující písničkářkou české hudební scény. „*Jí jediné se vlastně v průběhu devadesátých let povedlo proniknout do špičky mezi starší kolegy,*“ napsal o ní např. magazín Folk&Country.

Publiku se představila poprvé v roce 1991, kdy ve svých šestnácti letech vyhrála Portu, tehdy nejznámější největší folkový festival. Po přestěhování z rodného Zlína do Prahy zde vystudovala konzervatoř Jaroslava Ježka v oborech kytara a zpěv a v roce 1996 vydala své první album „Svitání“. Na začátku února 2000 pokřtila v Malostranské besedě v Praze, za asistence Wabiho Daňka, druhé CD s názvem „Za stěnou z papíru“.

Nyní žije opět na Moravě a jezdí se svým recitálem po českých, moravských i slovenských městech a vesnicích. Každoročně absolvuje okolo 130 vystoupení, během posledních čtyř let jich má za sebou celkově již přes 500. A diváka si získává nejen mistrnou hrou na kytaru a sugestivním hlasovým projevem, ale především tím, že jej dokáže svými písněmi zasáhnout a oslovit. „*Jsem přesvědčena, že nejenom hudba, ale umění obecně, má schopnost rozeznávat v každém lidském individuu všechny ty skryté a třeba nikdy nevyslovené představy, touhy, bolesti, které tímto rozeznáváním ožívají, dostávají jasnější kontury a člověk se může pročistit nebo dostane odpověď na nějakou otázku..., a to ho vede dál,*“ říká o své tvorbě Eva Henychová.

Na rostoucí zájem diváků reagují poslední dobou i média, v průběhu posledního roku odpovídala Eva Henychová na otázky reportérů ve více než stovce rozhovorů, od televize přes rozhlas a tisk až k Internetu. Česká televize její vystoupení zařadila již vícekrát do svého vysílání, mimo jiné např. v rámci hudebních

Flétnové kvarteto Syrinx

V sobotu 21. 10. v 18 hodin v kostele sv. Václava v Rychnově u Jablonce n.N. vystoupí komorní flétnové sdružení Syrinx. Přednese díla Palestriny, Lukáše, Domažlického, Rejchy a Máchy. Milovníci hudby jsou srdečně zváni.

Eva Henychová vystoupí v naší litoměřické diecézi a nejbližším okolí na následujících koncertech:

pátek 13. října 18.00 – Dolní Krupá u Mnichova Hradiště, kostel sv. Václava
čtvrtek 23. listopadu 20.00 – Jablonec nad Nisou, Výstaviště
pátek 24. listopadu 19.00 – Libštát u Semil, evangelický kostel
sobota 25. listopadu 16.00 – Brniště u České Lípy, Kulturní sál Obecního úřadu
neděle 26. listopadu 15.00 – Studenec u Jilemnice, Obecní úřad
úterý 28. listopadu 18.00 – Frýdlant v Čechách, čajovna Spirála

pořadů „Nedělní ráno“, „Křesťanský magazín“, „Aport“ a „Zahrada“. Slovenská televize se připojila s pořadem „Kontakt“ a odvysílala záznam jejího recitálu v Bratislavě.

Další informace o Evě Henychové můžete nalézt na internetové adrese:

<http://www.evahenychova.cz>

Napsali o Evě Henychové:

„... na pódiu se uvolní, přirozeně komunikuje s publikem a i její písně dostávají rozměr navíc — náhle se blíží šansonovému tvaru, byť nadále s doprovodem šesti strun.“

Roman Lipčík, Mladý svět, č.8/99

„... za zvýšený zájem o svou osobu vděčí především nezpochybnitelnému talentu. Přirozený dívčí půvab, hřejivý a kultivovaný přednes, zajímavě posazený hlas, melodické, romantické i hravé písničky a především pak bezprostřednost a upřímnost projevu — to jsou stavební pilíře, které ve folkové branži trvale zabírají, ale o to vzácnější je jejich výskyt.“

Leoš Kofroň, Rock&Pop, č.3/99

„... Český hudební svět má již několik let svou nekorunovanou královnu folku - Evu Henychovou.“

Halka Friedmannová, MF Dnes Jižní Morava, 19.2.2000

„...Eva Henychová je na naší hudební scéně osamělou hvězdou.... Je jediná, která je ochotná mluvit sama za sebe.“

Irena Příbylová, MF Dnes Jihovýchodní Morava, 26.4.2000

„Bráním se pojmenování křesťanská písničkářka. Jsem jen písničkářka, která se snaží oslovit všechny lidi dobré vůle. Přitom hledám výrazy a slova, kterými bych mohla Pána Boha trochu přiblížit lidem, kteří o něm moc nevědí,“ říká Eva Henychová.

Obnovení chrámu v Růžové

Veliká radost hoří v srdcích těch, kteří doufali ve znovuoobnovení chrámu Páně sv. Petra a Pavla v Růžové na Děčínsku.

Ruina kostela, určená na sklonku totality k demolicí, povstala z trosk zásluhou Mgr. Marcela Hrubého a mnohých přátel. Kostel vysvětil 7. října jubilejního roku 2000 biskup litoměřický ThDr. Josef Koukl, který tak obnoví v Růžové po téměř třiceti letech bohoslužby.

Slavnostně naladěnou obcí Růžová prošlo procesí za doprovodu krojované dechové hudby ze Šardic a chrámového sboru z Mutěnic na Moravském slovácku. Poté následovala koncebrovaná mše svatá s obřadem vysvěcení chrámu, kterou v nově posvěceném kostele odpoledne vystřídal koncert duchovní hudby, a poté byla další mše svatá obětována za všechny, kteří se jakkoliv podíleli na obnově chrámu. Večer pak zakončila posvícenská zábava za účasti krojované dechové hudby ze Šardic.

Koncert ve Filipově

„Dětské hlasy mají sladkou, stálou krásu, vroucí a otevřenou, podmaňující si nejtvrďší srdce.“ Tak nazval svou recenzi na Kühnův dětský sbor americký kritik a měl pravdu. V pondělí 18. září se právě tyto dětské hlasy rozezněly v bazilice Panny Marie ve Filipově, kde uchvátily nejdříve posluchače. Kühnův dětský sbor patří k nejvýznamnějším českým hudebním institucím. Jeho historie počíná v roce 1932 a je spojena s osobností Jana Kühna, významného hudebního pedagoga, režiséra a dirigenta. Od svých počátků do současnosti absolvoval sbor bezpočet zahraničních koncertů a turné. Od roku 1967 stojí

dokončení ze strany 11

A nabízela se zde i spousta kuriozních záběrů: spící lidé pod přístřeškem z americké a vietnamské vlajky, či skupina mladých křesťanů ze země, které jsou již dlouho ve vzájemném válečném konfliktu. To by byly záběry nabitě optimismem pro nové tisíciletí. Copak by po nich nikdo netoužil? Místo toho se 19. srpna moderátorka snaží zjistit, zda mladí účastníci setkání mládeže považují kouření marihuany za hřích nebo ne. Divák může získat pocit, že Tor Vergata byla dějištěm demonstrace za legalizaci lehkých drog.

20. srpna získávají diváci pocit, že nejčastějším rysem této události je houkání sanitek, kterým navíc, jaká tragédie, došel benzín, a hrdinou večera se stává bezejmenný zdravotník, který musel dvacetkrát zasahovat! A nemyslete si, nebyly to jenom popáleniny, ale i zlomeniny a srdeční záchvaty. Dále by diváka k úžasu a kroucení hlavou, včetně poznámky: „to je teda hrozné“, měla přivádět věta, že celkem bylo ošetřeno více než 1 000 případů. Nepraví se již nic o jejich závažnosti, ale slova televizního komentátora přitom doprovází záběr na žertovně naladěného mávajícího papeže. Tady se pozastavíme: Je vůbec možné, aby někdo volil záběry tak necitelně? Nebo snad byl tento krajně nesmyslný a nevhodný střih promyšlen do důsledku právě proto, aby závěrečná věta zprávy: papež může být spokojen, získala na absurdnosti a ironii?

O čem to svědčí? Nejen o bulvárních sklonech tvůrců tohoto zpravodajství. Srovnáme-li totiž televizní zpravodajství jiných evropských médií, je třeba říci, že do Evropy musíme vstoupit i úroveň mediálního zpravodajství. Mimochodem, viděli jsme snad ve zmíněném televizním zpravodajství z Tor Vergaty mezi účastníky alespoň jednoho z více než čtyřech tisíc nadšených mladých lidí z České republiky? Jedno je však jisté. Že totiž oheň víry a lásky, který planul na Tor Vergatě se bude šířit i přesto. Zpěv 2 000 000 lidí: Bůh s námi!!! je podstatnější než občasná siréna sanitky projíždějící mezi rychle uhýbajícími lidmi.

zpracováno podle komentáře vatikánského rádia

v čele sboru Kühnův žák, dnes profesor hudby na pražské AMU Jiří Chvála. Pod jeho vedením pokračuje soubor v tradici, kterou mu určil jeho zakladatel.

Michaela Pavlů, Varnsdorf

P. Josef Helikar

Byl jedním z těch, kteří uchovávají duchovní hodnoty od pokolení do pokolení...

Tuším, že to byl Paul Claudel, který na sám sobě položené otázky dal odpověď hodnou toho, jenž byl stvořen k obrazu Božímu:

„Je cílem života jenom žít? Což nohy Božího dítěte budou stále upoutány na tuto zem?

Nejenom žít, ale také zemřít, nejenom zhotovit kříž, ale také naň vystoupit a s úsměvem nabídnout Bohu vše co jsme a co máme!

V tom je milost, v tom je radost, v tom je věčné mládí!“

Tato slova vynořila se mi v mysli a prozářila tmou a hořkost zprávy sdělující, že v předvečer svátku Panny Marie Karmelské zhasla náhle svíce života mého přítele Mons. Josefa Helikara, čestného preláta Jeho Svatosti Jana Pavla II., kanovníka — děkana svatoštěpánské kapituly v Litoměřicích.

Byl rok 1947, když jsem se s ním setkal poprvé. V říjnu toho roku jsem totiž nastoupil do 1. ročníku kněžského semináře v Praze-Dejvicích. V něm srdečně, jak bylo jeho zvykem, mne přivítal i on — bohoslovec ročníku třetího.

Naše životní cesty se setkaly, aby se v pozdějších letech, viděno pouhým lidským pohledem, zdánlivě ubíraly prostorově daleko od sebe. Zatímco já jsem působil ve středu a západočeském kraji, Josef byl ustanoven v roce 1950 kaplanem v Teplicích v Čechách. Bylo to v době, kdy

síly Zla vynakládaly veškeré své úsilí, aby nahnaly náš lid do náruče ateismu. Nejsvětější božství, Stvořitel a Vykupitel a náš absolutní cíl, byl násilím vytlačován a zapominán. Novokněz Josef tím nesmírně trpěl. Byl si ale vědom i oné pravdy, kterou P. Čeněk M. Tomiško vyjádřil slovy:

Ach ne, to není nenávisť snad něčí, jež roli Páně nejvíc plní...

V čem největší jest její nebezpečí, toť vlastně — naše zevšednění...

Jak může se nám svaté dílo dařit, když jdeme k němu s tupou lící a dovedem se při něm trpce tvářit jak donucení galejníci?

Ó, takhle ne — Bůh nepřeje si darů, jež k zaprášené tihnou zemi...

Chce srdce hořící a plně žáru...

Nuž, buďme Jeho pochodněmi...

P. Josef horlivou hořící Boží pochodní byl. Proto mu byl odňat státní souhlas a tím byl zbaven možnosti vykonávat veřejně kněžskou službu. Následovalo období dvanácti let práce dělníka. Když s příchodem „Pražským jarem“ byl mu státní souhlas navrácen, začal vykonávat kněžskou službu v Litoměřicích. Kardinál Štěpán Trochta nemohl přehlédnout, jak spolehlivého, věrného a pracovitého spolupracovníka v P. Josefovi má. Pověřil ho pro-

to nejprve funkcí sekretáře ordinariátu, poté kancléře a notáře kurie. Jak příkladně krásný byl vztah mezi těmito dvěma bratry v kněžské službě, o tom svědčí i ona skutečnost, že klerika, kterou otec kardinál Š. Trochta věnoval před svou smrtí P. Josefovi, byla tomuto natolik drahá a vzácná, že ji nosil i v sebevětším vedru. Ale stejně tak oddaně a s vynaložením všech svých sil a schopností pracoval pro současného biskupa litoměřické diecéze Mons. Josefa Koukla.

I když naše životní cesty byly prostorově vzdálené, přesto niterně šly stále souběžně v blízkém doplňování a obohacování se. Nejenom že byly prozářeny stejným ideálem, kterému jsme zasvětili své životy. Ale sjednocovány byly rovněž tím, co mému příteli Josefovi bylo tak vlastní, co z něho vyzařovalo ke všem, kdo se s ním setkali, čemu po celý svůj život zůstal věrným a čím uchvátil a obohatil nejenom mne. Totiž ochotou, „... nabízet a obětovat Bohu, a to vždy s velkodušně oddaným úsměvem, vše co jsme a co máme“. Snažit se v krátkém okamžiku dávat za Kristovu radostnou zvěst sebe celého. Puzení vědomím, že jsme to my, učedníci Ježíšovi, a to kněží i laici, kdo mají hlavní odpovědnost za lidstvo, za křesťanství. Za ty, jejichž víra chřadne, životními údery je ořesena, či se jim nedostává. Naplnění poznáním, že tito nemohou přijmout naše hlásání o nebi, nesvitne-li jim a nezahrne-li je naše svědectví, že už nyní, v tomto okamžiku, činíme vše pro založení království nebeského.

Milý můj příteli, v mnohém dalším, pro mne ale zvláště v tomto spočívala velikost Tvého života a ona nejkrásnější poezie, která tryskala jako životodárná voda z čisté studánky Tvého nitra a činila Tě osobním přítelem mnoha básníků, spisovatelů a umělců obdobně smýšlejících. Z pohárku, Tebou nám nabídnutého, osvěžilo nás životodárné poznání, „v čem je radost, v čem je milost, v čem je věčné mládí“. Přijmi za to náš upřímný dík! A Pán, kterému jsi tak věrně sloužil, nechť Tě za vše svým věčným mládím odmění!

Jaroslav Ptáček

V naději na setkání v Božím království se 24. srpna s kanovníkem Josefem Helikarem rozloučili věřící a kněží litoměřické diecéze v katedrále svatého Štěpána a na hřbitově v Litoměřicích

Requiem Aeternam...

Když jsme jako farní společenství z Bozkova navštívili 8. dubna Litoměřice u příležitosti 50. výročí kněžského svěcení, byl mezi jubilanty i otec Josef Helikar. Toho dne jsme se zúčastnili společné oslavy i slavnostního oběda s otcem biskupem a otec Helikar zářil radostí z toho tak velikého setkání s mnoha spolubratry a dalšími známými. A to bylo vlastně naše setkání poslední.

Moje první setkání s ním bylo v roce 1940 na exerciciích v klášteře křížových sester

v Turnově. Za války, když byl nasazen v Semilech u takzvané Technische Nothilfe, často navštěvoval Bozkov, sídlo Panny Marie královny hor. Během studií na bohoslovecké fakultě býval častým hostem na bozkovské faře s mnoha dalšími bohoslovci, kteří s ním letos slavili jubileum vysvěcení.

Když přišel za totality o státní souhlas, jezdil do Bozkova a dvakrát u nás doma také přenocoval. Když mu pak bylo dovoleno vykonávat kněžskou funkci na litoměřickém biskupství, jezdil častěji do Bozkova jako hlavní celebrant a výborný kazatel. Vzpomínám na jeho poslední kázání u Královny hor, kdy byla kostelní loď zaplněna dřevěnou konstrukcí kvůli opravě stropu. Chválil velice důmyslné lešení, které ještě vonělo pryskyřicí, a těšil se, že ještě uvidí strop zářící novou krásou.

Ústředním motivem stropu je jedna z invokací loretánské litanie „Bráno nebeská“. Jejího odhalení se již nedočkal, ale skutečnou bránou nebeskou prošel, když byl přijat do Božího království.

Lux perpetua luceat ei
Jaroslav Kurfírt, Bozkov

Na věčnost odešel P. Mojmír Melan

Pánem života a smrti byl povolán na věčnost kněz kanovník Mojmír Melan, který svého času působil v naší diecézi ve farnostech na Kováni, v Rumburku, ve Varnsdorfu, v Zákupích, v Sobotce. V Litoměřicích byl kancléřem konzistoře, kanovníkem a vikářem. Většinu svého kněžského působení prožil v Děčíně-Podmoklech. Jako kněz-důchodce odešel do Bohušovic nad Ohří a potom na Kováni.

Závěr svého života prožil v kruhu svých kněžských spolubratřích v Kněžském domově sv. Václava ve Staré Boleslavi, kde

19. září 2000 tiše skončil. Pohřben byl na ve Staré Boleslavi dne 23. září, kde jeho tělo očekává den svého vzkříšení.

„Neměl rád lidskou hloupost“, napsala o něm Mladá Fronta Dnes. Jako jeho přítel bych rád napsal o tom, co rád měl a co snášel, dokonce velmi statečně.

Zemřel P. Jindřich Gajzler OP

Především byl člověkem velmi zbožným. Proto také vydržel tolik let v komunistickém Jablonném a žil poctivě své povolání navzdory režimu. O tom, co Boží milost skrze P. Jindřicha v Jablonném v Podještědí vykonala, není třeba příliš psát. Stačí se jen podívat na opravenou baziliku a klášter a především pohovořit s místními občany od „pivních skautů“ až po jeho nejbližší spolupracovníky. Nikdo nemůže popřít, že málokterý „flandák“ byl na vysídleném severu Čech oblíben nebo alespoň respektován tak jako P. Jindřich z Jablonného.

Již léta jsem obdivoval jeho schopnost snášet a před veřejností ukrývat velké bolesti. A nebyly to jen fyzické bolesti hlavy. Nejvíce trpěl tím, že po „sametové revoluci“, ve kterou nikdy nevěřil, se ve vlasti ani v církvi nic podstatného nezměnilo. Trpěl především lhostejností a servilitou stejně tak, jako miloval upřímnost a jasné slovo. Nic z toho však nemohl ukrýt dokonale, a proto měl i své nepřátele, které však ve skrytu skutečně miloval. Miloval i své nepřátele bez zbytečných zbožných gest a především za to si P. Jindřicha vážím. Byl člověkem přísným i laskavým, ale nikdy nedělal kompromisy se zlem.

Sám se nebral nikdy příliš vážně a jistě si nepřeje žádný oslavný nekrolog. Raději tedy i já budu končit, abych snad

z nebeského Království nezaleschl jeho známou větu: „Pojď si pro pár facek!“ Věřím, že se nyní raduje spolu se sv. Zdislavou, biskupem Trochtou, otcem Metodějem Habáněm OP

a dalšími svými vzory v radosti svého Pána. Jeho úkol je u konce, proč by tu měl ještě být!?

Bůh mi dal milost, že jsem s ním mohl sloužit jeho poslední mši svatou o slavnosti Panny Marie Nanebevzaté a být s ním až do posledního okamžiku, než padl do bezvědomí. Bůh mi skrze P. Jindřicha ukázal i moji cestu v církvi, a za to jsem jim oběma velmi vděčný.

Elizeus ve Starém Zákoně prosil, aby mu odcházející Eliáš dal alespoň část „svého ducha“ a stalo se. Mezi mnou a P. Jindřichem sice nestačil proběhnout podobný dialog, ale i tak vím, že se stalo také...

P. Michal Podzimek

Vlevo nahoře: P. Helikar s chotí zemřelého spisovatele Františka Nepila
Nahoře: P. Jindřich Gajzler

Přečtěte si...

Tresmontant, Claude: Základy teologie, Barrister et Principal 2000, 245 Kč

Autora, významného francouzského katolického filozofa, nemusíme představovat, protože jeho četné knihy vyšly v češtině. Kniha **Základy teologie** je pokládána za jeden z nejlepších úvodů do teologie. V autorově pojetí je teologie věda, jejíž základy je nutné si osvojit především proto, aby člověk mohl pochopit konečný účel stvoření a mohl na něm aktivně a s porozuměním spolupracovat.

Isidor ze Sevilly: Etymologie I–III, Oikoymenen 2000, 289 Kč

Základní středověká encyklopedie vědění, která zahrnuje témata od svobodných umění přes antropologii a přírodovědu až po teologii. První tři knihy pojednávají o svobodných uměních; vydání je v latinskočeské verzi.

Fogelmanová, Eva: Svědomí a odvaha, Volvox globator 2000, 299 Kč

Kniha významné sociální psychologičky je zásadním příspěvkem k četným studiím o holocaustu. Rozsah tohoto tématu — vyvraždění šesti miliónů Židů za války — se podle autorky nevztahuje pouze k Židům a nekončí rokem 1945. Autorka přistupuje k problematice z nového pohledu. Ve třech rozsáhlých kapitolách se autorka obrací k těm, kdo stáli na druhé straně. Uvádí nesčetné konkrétní případy poskytování pomoci a

vyvozuje z nich zobecňující psychologické závěry. Mezi takto zachráněnými byl i její otec.

Bukovský, Jan: Loretánské kaple v Čechách a na Moravě, Libri 2000, 145 Kč

Na území naší litoměřické diecéze je několik loretánských kaplí, z nichž jsou nejznámější v Rumburku, Kosmonosích a České Lípě. Všechny vznikly v době baroka, v době rozšíření kultu Matky Boží loretánské. Autor nás ve své knize seznamuje s legendou o zázračném přenesení domku Svaté Rodiny z Nazareta do Loreta a podrobně popisuje jednotlivé lorety, i ty zaniklé, na území České republiky. Kniha je bohatě ilustrována.

Úlovec, Jiří: Zaniklé hrady, zámky a tvrze Čech, Libri 2000, 250 Kč

Hrady, zámky a tvrze vznikaly v Čechách po dlouhou dobu historického vývoje. Jejich devastace po roce 1948 probíhala — a bohužel v řadě případů probíhá ještě i dnes — doslova s děsivou rychlostí. Ne vždy se však naplnila naděje, že po „sametové revoluci“ se tyto stavby stanou chloubou krajiny. Má-li každá stavební památka svoje nezastupitelné místo v kontextu krajiny, je zánik každé z nich velkou ztrátou.

Komárek, Karel: Osobní jména v českých biblích, Votobia 2000, 119 Kč

Jména biblických postav pro překladatele Písma znamenají zvláštní problém. Autor se

v knize zabývá skutečností, mají-li se tato jména uvádět v bibli podle originálu či podle zvláštního způsobu užívání.

Denzler, Georg: Dějiny celibátu, CDK Brno 2000, 159 Kč

Autor ve své knize popisuje vznik a vývoj zákona o celibátu.

Zandler, Hans Conrad: Deset argumentů pro celibát, Sursum 2000, 149 Kč

Podobným stylem napsaná kniha německého novináře, bývalého řeholníka.

Ječmínek, Vlastislav: Lurdy očima lékaře, MCM 2000, 98 Kč

Autor, lékař, představuje čtenářům 66 případů, které byly dosud uznány za zázračné. Seznamuje s anamnézou jednotlivých případů a sleduje i stav po uzdravení. Podává zde dále ucelený obraz omilostněné Bernardetty Soubirous a uvádí názory historiků, lékařů i dvou českých kněží.

Wellman, Sam: C. S. Lewis — Poutník krajinou fantazie, Návrat domů 2000, 175 Kč

Poutavě napsaný životopis autora knih Rady zkušeného ďábla, Letopisů Narnie aj.

Morin, Dominique: Co se děje po smrti? Paulínky 2000, 70 Kč

Odjakživa se lidé ptali na to, co bude po smrti. Řekové a Židé, kteří ovlivnili křesťanství, odpověděli každý po svém. Se vzkříšeným Ježíšem se otevírá radikálně nová perspektiva, která dává základ lidské naději. Jestliže jisté otázky zůstávají bez odpovědi, pak nemálo otázek — a tato knížka se jim nevyhýbá — se v křesťanské víře objevuje v novém světle.

Morin, Dominique: Existuje Bůh? Paulínky 2000, 70 Kč

Pro naše mnohé současníky se Bůh zdá naprosto nepřítomen a jeho nepřítomnost je tak obrovská a matoucí, že vyvstá-

vá otázka, zda vůbec existuje. Jak věřit v Boha, když je kolem tolik zla? Není však tato „nepřítomnost“ na naší straně? Nestali jsme se hluchými nebo nedostatečně vnímavými k volání Božímu?

Džibrán, Chálil: Slova jako ranní červánky, Vyšehrad 2000, 118 Kč

Jako ranní červánky propojují noc a den, jež k sobě nerozlučně patří, stejně tak promlouvají slova Chálila Džibrána o skryté jednotě protikladů života, silou lásky spojují výšiny ducha s hloubkou srdce. S výběrem z myšlenek tohoto libanonského křesťanského autora nebudou čtenáři jistě zklamáni.

Bader, Wolfgang: Matka Tereza; myšlenky významných osobností, N. Město 2000, 85 Kč

Jako první svazek edice Inspirace — myšlenky významných osobností — vychází výběr z myšlenek Matky Terezy z Kalkaty.

Mader, Philippe: Dar poznání, Karmel 2000, 49 Kč

Církev nás po vzoru sv. Pavla vybízí, abychom se snažili o charismata, zvláště o dar proctví. Když se tento dar moudře používá, jeho ovoce je čtené a není zanedbatelný ani jeho evangelizační účinek.

Závěrem vás chci upozornit na kalendáře.

Na čtení zde máme Karmelitánský a Cyrilometodějský kalendář. Těch stolních je zde více. Mne nejvíce, jako obyčejně, zaujaly kalendáře s fotografiemi církevní architektury. Helma vydala Doteky světla za 52 Kč a Karmel Kláštery 2001 za 55 Kč; obojí jsou od Petra Hlavatého a s úvodem otce Hlobizala. Další katolická nakladatelství rovněž vydala své kalendáře, takže výběr je bohatý. Paulínky i Karmel vydaly Diář 2001.

-mela-

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Farnost a město

Často se ve Zdislavě setkáváme se zprávami o akcích, které byly organizovány za spolupráce farnosti a obce. V principu jde o zastoupení jak duchovní, tak „světské“ složky života. Příkladem právě takové spolupráce jsou i tři kulturní události, které mají spojitost s městem a katolickou farností v Jablonci nad Nisou.

Den otevřených dveří kulturních památek

Každoročně je na popud Evropské unie začátkem září zdarma přístupná pestrá škála objektů, ve kterých se jindy vybírá vstupné nebo jsou veřejnosti úplně uzavřeny. Obyvatelé a návštěvníci Jablonce nad Nisou měli 9. září jedinečnou příležitost navštívit (mimo jiné) věž místního děkanického kostela, která tvoří dominantu města, ale veřejnosti je z technických důvodů nepřístupná. Této možnosti také hojně využili a vesměs byli nadšeni. Přílehlý kostel byl také otevřen — a nejen to. Varhaník Tomáš Pospíšil naplňoval chrám tóny, které zdůrazňovaly posvátnost tohoto místa, a žáci Základní katolické školy připravili pro návštěvníky taneční vystoupení a příležitost k modelování figurek betléma z keramiky. Tyto figurky budou vystaveny o Vánocích v kostele.

Městský Jubilejní kříž

Spolek přátel města Jablonce nad Nisou (který není s církví nijak zvlášť spojen) se inspiroval vztyčením Jubilejního kříže u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Jablonci a rozhodl se také postavit jubilejní pomník. Je zajímavé, že členové Spolku dospěli k rozhodnutí, že bude mít formu kříže, a že se též rozhodli nechat jej posvětit. Přestože se obřad svěcení konal v pátek dopoledne, zúčastnilo se jej několik desítek lidí, mezi nimiž nechyběli ani představitelé města Jablonce, partnerských měst a Spolku přátel města.

Tato událost dokládá, že kulturní veřejnost s církví a potažmo s křesťanským duchovním rozměrem lidského konání počítá. Trpělivostí a vysvětlováním možná nakonec dosáhneme toho, že náboženské úkony (jako například svěcení) přestanou být vnímány jako folklór a získají v očích veřejnosti svůj skutečný význam.

Mariánská sklářská pouť

Tato událost se stává v Jizerských horách již tradicí, která přináší osvědčenou kombinaci duchovního i tělesného osvěžení, stánků s občerstvením a tradičními rukodělnými výrobky, nostalgie v podobě sklářského muzea a historicky oblečených pořadatelů.

Ti z návštěvníků, kteří přišli skutečně na pouť, byli zaraženi faktem, že se na pouť vybíralo vstupné. „Výběřčí“ vysvětlili, že jde o příspěvek na opravu muzea a že zaplacení není povinné. Přesto tento fakt svědčí o tom, že duchovní význam je trochu zatlačován do pozadí. Plakat nad rozlitém mlékem je však zbytečné. Napravovat je třeba příčinu, ne jen její následek.

Jan Macek, Jablonec nad Nisou

Náboženská babička — dokončení ze strany 6

třebujeme v našich farnostech a rodinách. Zahledíme-li se do více než tisícileté historie křesťanství u nás, najdeme hned na jejím úsvitu tu největší, jíž bezesporu byla babička knížete Václava, svatá Ludmila.

Ani ta dnešní babička nemusí být nějaká zvláště školená katechetka a učitelka náboženství, nýbrž každá upřímně věřící žena-babička, která má uprostřed svých vnoučat přirozenou autoritu. Děti a i dorůstající mládež si váží svých prarodičů, odráží-li se jejich náboženské přesvědčení v každodenním laskavém, přitažlivém až následovníhodném životě, z něhož na každém kroku vyzařuje láska.

Když to zvážíme, uvědomíme si pojednou, jak velký apoštolský potenciál ve starší generaci máme. Kolik takových možností má babička (ale ani na dědečky nesmíme zapomínat), a to i když s vnoučaty nebydlí, aby mohla být učitelkou maličkých téměř při každé návštěvě. Za své kněžské praxe jsem se, Bohu díky, zvláště u snoubenců setkával s tím, že to málo, co z křesťanství věděli, jim vštěpovala jejich babička.

Nepromarněme velikou šanci a příležitost, kterou máme mi všichni dříve narození vůči nejmladší generaci. Je to ovšem zároveň odpovědnost i poslání, které máme uskutečňovat. **KDO?** My všichni praktikují-

cí. A to nejen ve vlastní rodině či u příbuzných, ale i kolem nás — všude tam, kde žijeme.

Nesmírně vás, drazí čtenáři Zdislavy, prosím, abyste se nad tím zamyslili a dodali si odvahy. Jestliže opravdu křesťansky žijete, buďte bez obav. Pán Bůh vám pomůže a Duch Svätý osvítlí a poradí, co máte dělat, jak začít.

Pusťme se všichni do díla. Nejen kněží a katecheté. Také a především rodiče — zvláště školou povinných dětí. Všichni společně jsme povoláni k tomuto velkému dílu, na němž záleží i budoucnost našeho národa. Rodiče, nikdy nezapomeňte, že nemáte před Bohem odpovědnost jen za své

děti, nýbrž za všechny, s nimiž se nějak dostáváte do styku, kteří si váží vašich slov a jimž můžete být sami příkladem.

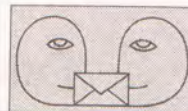
Jednou budeme před Bohem vydávat počet nejen ze všech svých slov, která jsme při nejrůznějších příležitostech pronesli, ale i z těch, která jsme měli říct a neřekli. A to se hodně týká i toho, jak jsme se také všichni dohromady snažili, aby maličci a mladí mohli poznat našeho nebeského Otce a jeho Jednorozeného Syna, našeho Vykupitele Ježíše Krista.

Kéž tedy žádný čtenář našeho diecézního časopisu nesloží ruce v klín.

*P. Antonín Bratřovský,
Jablonec nad Nisou*

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Boží světlo v duši

Chtěla bych se s Vámi podělit o své zážitky, které jsem prožila 20. srpna na pouti v Dolním Ročově v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Tento zapomenutý kout naší země nese krásný kostel s augustiniánským klášterem a je obklopen lesy. Pokud k tomu přidáme slunečný den, tak se sváteční radostná pohoda poutníků ještě násobila.

Z Loun, tak jako každoročně, byl vypraven autobus s poutníky, ale také s dětským chrámovým sborem, aby v tomto tichém, ale značně působivém prostředí ukázal své umění. Dojem byl skutečně veliký. Už samotný otevřený hlavní vchod, který se léta neotvíral, navodil atmosféru slavnosti. Lidé se modlili růženec, který byl vystřídán dětskými hlasy, aby si své nástroje – hlasivky, připravily na slavnostní bohoslužbu. Tu sloužili dva kněží, lounský pan vikář P.W. Horák a zástupce řádu sv. Augustina P. Aixner. O desáté hodině se zaplnil celý kostel mnohými poutníky, dětmi počínaje – ty se hlásily svým dětským projevem ve zvučné bazilice, až po staré, kteří se přišli setkat s milostnou sochou Panny Marie. Každý měl v srdci nějaké přání nebo touhu, či zdravotní nebo život-

ní problém, který si chtěl u naší přímlyvkyně vyprosit.

Během mše svaté zazněly krásné skladby, ať již je zpíval lid nebo sbor pod vedením sbormistryně Mgr. Macháčkové a za doprovodu varhanice pí. Kučabové a čtyřčlenného houslového tělesa. Ave verum corpus, Ročovský Zdravas a velice působivě znějící tóny dětských hlasů spolu se smyčci ve skladbě Salve Regina od citolibského rodáka B. Koprivý, to vše se neslo v povznášejícím duchu nad celým prostorem chrámu. Lidé naslouchali této předchuti nebe a určitě si odnášeli do svých domovů kousek světla v duši. Kéž by tato radost vydržela až do další ročovské poutě.

Jiřina Tiličková, Louny

Polubenská Boží muka obnovena

Horní Polubný (nedaleko Tanvaldu) má opět svůj historický kříž, který již od 19. stol. stával nad obcí při cestě od kostela směrem k Václavíkově studánce. Podle vyprávění původní obyvatelky Frau Stefanie Wimmer-Kleinové, dnes žijící v Linci, zde od nepaměti stával památníček Boží Matičky — dar vojína, který se

zdráv vrátil z třicetileté války. V roce 1883 zde byl postaven žulový sokl a na něm umístěn litý kříž se dvěma anděly a nápisem „Es ist vollbracht“ (je dokonáno). Do kamene byl vytesán nápis, volně přeloženo znamenající: „Člověče, nereptej nad svým osudem, ale myslí na svá provinění, pro která jsem mlčky trpěl na kříži.“

O kříž pečovaly rodiny Kleinů a Watzlawiků až do roku 1945, kdy byl sokl poškozen střelami některých škodolibých Rudoarmějců z nedalekého polního lazaretu. V padesátých letech kříž pustl. Dílo zkázy dokonali vandaloři v období normalizace, kdy kříž byl ulomen a sokl vyvrácen.

Když jsem se po převratu v roce 1989 mohl vrátit do vlasti, byl sokl sice provizorně vzpřímen, ale stál nakřivo ve vysokých kopcích. V těchto

Přichází čas

Motto: Vysoce postavení úředníci odbývali pana Františka kardinála Tomáška slovy: „Jste generál bez vojska“. Trápilo ho to, protože si byl zcela jist, že to není pravda!

Může si být jist sv. Václav, kníže náš, že jsme ještě jeho věrným národem, že jsme jeho věrnými poddanými.

Protože protilehlá strana má pocit, že následovníků sv. Václava není v jeho zemi příliš mnoho, domnívá se, že se na jeho plášť může házet špína. Zapomínají však na to, že to byl právě sv. Václav, který je „přivezl na svém koni do poslaneckých lavic a na ministerská křesla“ (Kde že jsme to stáli, zapalovali svíce, mávali státní vlajkou,

když nastaly osudové okamžiky roku 1989?)

Už v menším počtu stojíme nebo klečme v kostele ve Staré Boleslavi na posvátném místě jeho skonu. Někdo věří v petice. Já věřím svatému Václavu, že nedá zahynouti nám ni budoucím, ať už jeho památka bude oslavována státním svátkem či nikoli. Když se ohlédneme do našich dějin, stál při nás Václav nejbliž ve všech osudových dnech. Avšak my jsme v dobách uvolnění stáli daleko.

Přichází čas, abychom převzali roli „blanických rytířů“ a přijížděli do Staré Boleslavi s moderními koňmi pod kapotou v plné duchovní zbroji. S čistým srdcem řekněme v modlitbě: „Jsme s tebou, kníže náš, sv. Václave.“

Jezdím s dětmi za sv. Václavem už několik let. Jsme pod jeho ochranou. Když končí hodina vyučování náboženství, neopomene alespoň jedno dítě zvolat: „Svatý Václave“, abychom všichni odpověděli: „Nedej zahynouti nám ni budoucím.“ Tak se modlíme za budoucnost země, ve které děti budou žít, pracovat a milovat.

Jaký je hodnotový žebříček těchto dětí? Děti si ho ověřily podle materiálu katechetické-

ho věstníku — srovnaly při tom vlastnosti ideální ženy a ideálního muže takto: chlapci dali na první místo víru. Pak následovala inteligence, krása, něžnost k dětem, dobrá kuchařka, štedrost, pořádkumilovnost, bohatství... Děvčata zařadila rovněž na první místo víru. Na dalších místech byl vztah k dětem, krása, inteligence, pomoc doma, sportovec, zábavnost, pozornost...

V anketě děti měly možnost doplnit další vlastnosti, které považují za potřebné. Doplnily: romantiku, něžnost k sobě navzájem a věrnost.

Věrnost sv. Václavu dosvědčují každý rok svou poutí.

František Němeček,
Mladá Boleslav

místech jsem trávil dětství a v místním kostele jsem se roku 1976 ženil, proto jsem se ujal obnovy tohoto kříže. S pomocí sourozenců a přátel jsme podstavec narovnali, očistili (místa vstřelů opět vystoupila na povrch) a zakonzervovali. Obnovili jsme původní německý nápis s letopočtem, vztyčili nový kříž s nápisem českým, upravili okolí a ozdobili květinami. V neděli 4. června byla sloužena mše svatá v místním kostele sv. Jana Křtitele, kterou doprovodili svým zpěvem moji rodáci ze Železného Brodu, členové chrámového sboru s dirigentkou a varhanicí paní Věrou Hlubůčkovou. Poté jsme se odebrali ke kříži, kde jsem v krátkém proslovu zřekapituloval jeho historii a vzpomněl členů rodin Neumann, Watzlawik, Janoušek-John, Klein, Braun, Moldan-Ouhrabka a dalších, kteří o kříž pečovali. Potom místní duchovní P. M. Šimáček obnovená Boží muka posvětil a mladí členové jeho farnosti zazpívali duchovní písně za doprovodu kytary. Malá slavnost byla zakončena pohoštěním u kávy a koláčů v zahradě nedaleko domu paní Ing. Marie Vitákové, která též významně pomohla při obnově kříže a poskytla nám příjemné prostředí ke vzájemnému poznání a vzpomínkám na minulou dobu.

Polubenský kříž a texty na něm vybízí nás i budoucí generace k obrácení k Bohu a symbolizují naši snahu o dobré vzájemné vztahy.

MUDr. Pavel Šefr, Bavorsko

Věž mladoboleslavského kostela sv. Jana Nepomuckého je po opravě umisťována na původní místo. Koule pod špicí obsahuje pozdrava s poselstvím příštím generacím (k článku dole na této stránce)

Přátelství farností

Jedním ze znaků církve je budování společenství, ve kterém lidé sdílejí své různé dary, dávají je druhým a získávají to, co sami hledají nebo postrádají. Jak může vypadat tato výměna darů v našem tak řídké křesťansky osídleném kraji? Jednu z možností ukazuje již pětiletá spolupráce farností Podbořany (vikariát Louny) a Mašťov (vikariát Chomutov).

V Podbořanech existuje malý chrámový sbor, který se snaží při různých příležitostech svým zpěvem oslovit Boha a povzbudit věřící nejen ve své farnosti, ale i v okolí. A tak vzniká pěkná tradice, kdy my o pouti k Nanebevzaté Panně Marii, o Vánocích a Velikonocích přijíždíme do Mašťova zazpívat při bohoslužbách. A co si odnášíme? Odměnou nám je opravdové prožití společenství, ve kterém čerpáme radost, sílu a energii pro další naše úsilí.

Bylo tomu tak i letos 20. srpna, kdy se sešlo a sjelo mnoho věřících do právě opravovaného kostela v Mašťově. Díky P. Čermákovi a místním farníkům se vytvořila slavnostní přátelská atmosféra, která dokáže spojit lidi a zaujmout a oslovit i hledající. Důkazem je stoupající počet účastníků jak místních, tak i z většího okolí. Děkujeme a těšíme se na další setkání v Mašťově.

RNDr. Dagmar Pištěková, Podbořany

Pozdrav do třetího tisíciletí

Téměř po sto letech vydala své tajemství věž kostela svatého Jana Nepomuckého v Mladé Boleslavi a přijala nové poselství pro třetí tisíciletí.

Nejprve tu ale občané města zažili zajímavou podívanou, když se horní polovina věže vznášela ve vzduchu. Poprvé se tak stalo 18. července, když se za pomoci speciálního autojeřábu snesla na zem, a podruhé 2. srpna, když se lucerna i s malou kopulí vracela nazpět. Obě tyto akce prováděla pražská firma Henyš, a to po důkladné, několikahodinové přípravě a propočtech na počítači. Tento postup však umožnil další pražské firmě V.O.K. provést na zemi komplexní rekonstrukci při daleko nižších nákladech, než kdyby se vše muselo pracně dopravovat nahoru. Tesaři a pokrývači postupně vyměnili shnilé úvazkové a nosné trámy, které drželo pohromadě už jen oplechování věže.

Navíc bylo při této příležitosti pozlaceno zakončení věže, ve kterém jsou uloženy dva kovové tubusy. Ten první je z roku 1902, kdy se zde prováděla poslední větší oprava tohoto kostela včetně jeho zbarokizování, a druhý je z letošního jubilejního roku 2000.

Kromě dobového tisku se zprávou o průběhu oprav, ale také o tehdejších povodních, byly v nalezeném tubusu uloženy například seznamy členů městské rady, jednotlivých referátů i úředníků a statistické údaje o obyvatelstvu. Překvapením byl ještě další, menší tubus uložený uvnitř většího. Obsahoval zprávy o předchozích opravách v roce 1888 a 1859, tj. po velkém požáru města, což dokumentovala i přiložená zachovalá rytina s pohledem na město po tomto požáru. Pochopitelně tu nechyběly ani kovové mince a papírové bankovky.

Do nového tubusu byla za arciděkanství úřad uložena především Historie opravy

kostela sv. Jana Nepomuckého v letech 1988–2000. Za tuto dobu bylo investováno 9 milionů korun. Nemalou měrou, částkou 1,3 milionu korun vypomohla paní učitelka Albína Hezká, rozená Jirásková, a to ještě než v roce 1998 zemřela v pozeňnaném věku 95 let.

Dalším uloženým dokumentem je malá Kronika některých událostí v mladoboleslavské farnosti po pádu komunismu. Nechybí ani pohlednice Svatého otce, Katolický týdeník z 30. července 2000 a Zdislava 7/2000. Dále je zde mimo jiné uloženo pět čísel Boleslavského deníku zachycujících průběh oprav, měsíčník Boleslavan, barevná ročenka města, pamětní medaile k letošnímu 400. výročí povýšení na královské město a současné mince a bankovky.

Všechny tyto předměty mají uchovat pozdrav boleslavských věřících třetímu tisíciletí.

Jiří Král, Mladá Boleslav

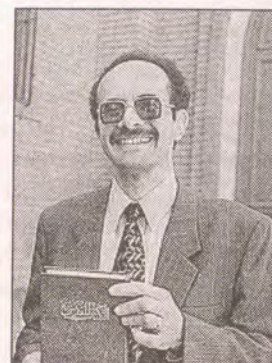
Bible pro Egypt

Uběhlo léto a nastává podzim — období chladných rán, nádherně zbarveného listí a bohaté úrody v zahradách. Toto je doba, kdy už tradičně myslíme na země, kde lidé touží po Božím slovu, ale místní biblická společnost nemá dostatek prostředků pro naplnění všech potřeb. Proto Česká biblická společnost každoročně vyhláší sbírku na překlad, tisk a šíření Biblí v některé chudé zemi světa. Letos se chceme zaměřit na obyvatele Egypta. S prosbou o pomoc se na nás osobně obrací ředitel Egyptské biblické společnosti:

Drazí přátelé České biblické společnosti!

V Egyptě žije asi 8 miliónů křesťanů, z nichž polovina jsou lidé mladší 25 let! Mnozí z těchto mladých lidí hledají odpovědi na své každodenní problémy; a stále větší počet je nachází v Písmu.

Díky tomu, že všechny církve přijímají naše nové vydání Nového zákona

v arabštině, naše biblická společnost má vynikající příležitost k rozšiřování velkého množství Biblí v této zemi, kde je velký hlad po Božím slovu.

V Egyptě prožíváme těžké, ale krásné období a nyní máme úžasnou příležitost šířit Písmo mezi lidmi všech věkových skupin.

Prosím, pomozte nám oslovit náš národ Božím slovem, dokud jsou „dveře otevřené“. Prosím, podpořte naši práci svými modlitbami i dary — děkuji vám.

Ramez Atallah,

ředitel Egyptské biblické společnosti

Věřím, že podle svých možností i Vy podpoříte šíření Písma svatého v Egyptě. Podrobnější informace o situaci v Egyptě a jejich potřebách se nachází na druhé straně tohoto dopisu a bulletinu ČBS. Bude-me vděční jak za Vaše modlitby, tak finanční dary, které můžete zaslat buď prostřednictvím přiložené složky nebo na účet č. 129876273/5100, variabilní symbol 8888. Jako specifický symbol uvádějte vždy své evidenční číslo, případně rodné číslo.

S přáním Božího pokoje a požehnání

Jiří Lukl, ředitel ČBS

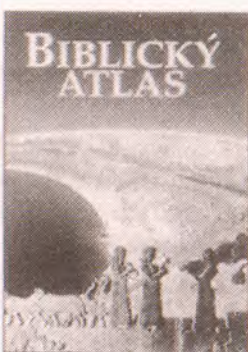
PS: Potřebujete-li potvrzení o daru pro finanční úřad, oznamte nám laskavě své rodné číslo. Pokud jste nám rodné číslo nahlásili již v minulosti, pošleme Vám potvrzení automaticky. Potvrzení o všech darech, které jsme od Vás obdrželi v průběhu roku 2000 Vám zašleme v lednu 2001.

BĚSKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST

Thákurova 3, 160 00 Praha 6, Dejvice
Tel.: 02/20181412, Fax: 02/24315723

č. kat. 1312, cena 230,- Kč, pevná vaz.
č. kat. 1311, cena 165,- Kč, brož.vaz.
NOVÝ ZÁKON • ŽALMY
Český ekumenický překlad textu Nového zákona a Knihy žalmů. Vydání bez poznámek a odkazů. Text knihy je vysazen větším, dobře čitelným typem písma. Na předsoádkách jsou barevné mapy. Pevná i brožovaná vazba, 130x205 mm, 548 stran.

č. kat. 4863, cena 1280,- Kč
BIBLICKÝ ATLAS
Překlad biblického atlasu „The Concise Atlas of the Bible“, který redigoval J. B. Pritchard. Většinou dvoustránkové mapy, zachycují historii Palestiny, od osídlení Kanaanu až po vznik křesťanské církve. Mapy jsou doplněny textem, tabulkami, vyzobrazeními, rodokmeny atd. Publikace obsahuje zevrubné rejstříky. Pevná vazba, 230x305 mm, 152 stran.

č. kat. 1106, cena 320,- Kč
BIBLE, ČESKÝ EKUMENICKÝ PŘEKLAD

Starý a Nový zákon obsahuje krátké úvody ke každé biblické knize, předmluvu kardinála Františka Tomáška, chronologické přehledy, předmluvu sv. Konstantina Cyrila k slovanskému překladu Evangeliaře, předzpěv k slovanskému překladu Čveroevangelia a osm map. Pevná vazba, 1404 stran. Vydání včetně deuterokanonických knih.

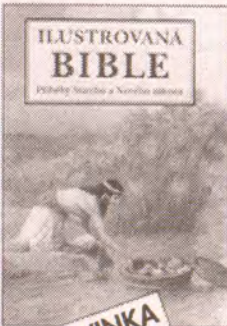

ČTENÍ Z BIBLÉ

Imprimatur biskup J. Škavrada.

č. kat. 1811, cena 150,- Kč
ČTENÍ Z BIBLÉ
Publikace zejména pro středoškolskou mládež. Biblické oddily ze Starého a Nového zákona, v ekumenickém překladu, vybral a poznámkami opatřil Jan Sokol, který je i autorem výkladů připojených na konci knihy. Ilustrace V. Sokol. Jako učebnicí pro 2. stupeň základních škol, gymnázií a středních odborných škol ji doporučilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Ekumenická rada církví v ČR. Pevná vazba, 165x235 mm, 288 str.

č. kat. 1802, cena 495,- Kč
ILUSTROVANÁ BIBLÉ
Ilustrovaná Bible obsahuje hlavní příběhy ze Starého a Nového zákona. Je vyzobavena množstvím barevných ilustrací, které citlivě povzbuzují vnímavost a představivost zejména mladých čtenářů. Dokonalá grafická úprava a tisk řadí tuto knihu mezi důstojné publikace vydávané k jubilejnímu 2000. výročí křesťanství. Pevná vazba, 204x288 mm, 312 stran.

NOVINKA

zde odstříhnete

OBJEDNACÍ LÍSTEK

NOVÝ ZÁKON • ŽALMY	230 Kč kusů	BIBLE	320 Kč kusů
BIBLICKÝ ATLAS (velký)	1280 Kč kusů	ČTENÍ Z BIBLÉ	150 Kč kusů
NOVÝ ZÁKON • ŽALMY	165 Kč kusů	ILUSTROVANÁ BIBLÉ	495 Kč kusů

Jméno:
Adresa:
Datum, podpis:

Objednávku zašlete na adresu: ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST, Thákurova 3, 160 00 Praha 6
Můžete také objednat tel.: 02/ 20181412 (411) fax: 02/ 243 15 723 e-mail cbs@biblenet.cz